

DISKO!F

Eplaástøðið endurskoðað /
Udvidet kartoffelteori /
Kartöflukenningin endurskoðuð

DISKO!F

Eplaástoðið endurskoðað /

Udvidet kartoffelteori /

Kartöflukenningin endurskoðuð

Yrkjarar / Digtere / Ljóðskáld

Dania O. Tausen, Beinir Bergsson, Maja Mittag, Harald Toksværd,
Valdemar Kjærulff, Guðrún Brjánsdóttir, Sölvi Halldórsson

3.-10. september, 2021

Safnahúsið, Reykjavík, Ísland
Norðurlandahúsið, Tórshavn, Føroyar

26.-28. november, 2021

Nordatlantens Brygge, København, Danmark

Redaktør og mentor/ Ritsjóri og leiðbeinari / Ritstjóri og leiðbeinandi

Ana Stanićević

Redaktion / Ritstjórn / Ritstjórn

Ana Stanićević, Signe Olsen

Fotografier / Myndir / Myndir

Dania O. Tausen, Beinir Bergsson, Maja Mittag, Harald Toksværd,
Valdemar Kjærulff, Guðrún Brjánsdóttir, Sölvi Halldórsson, Ana Stanićević

Design / Sniðgeving / Hönnun

Stereo Associates

Tryk / Prent / Prentun

Frederiksberg Bogtrykkeri

ISBN 978-87-93411-07-4

© 2021 Nordatlantens Brygge

Projektet er støttet af Nordisk Kulturkontakt / Nordisk Ministerråd

Hør udvalgte digte oplæst ved at
benytte QR koden eller linket her:
www.nordatlantens.dk/disko!f

6 Forord

9 Tulkningar / Fortolkningar / Túlkanir

Beinir Bergsson samtalar med Harald Toksværd	REYKJAVÍK 21 (FO, DK) Í MELABÚÐINI (FO, DK)
Valdemar Kjærulff forvirres af Sölvi Halldórsson	Om Geir- og gondolfugle (DK) 3 + 1 (DK)
Harald Toksværd røversætter Beinir Bergsson	SÆRE TIDER (DK) GRØDVIN (DK) EN KVÆRULANTS BRØDER (DK)
Sölvi Halldórsson lydsætter Valdemar Kjærulff	Í RÆSINU ERU DYGGÐIRNAR (IS)
Dania O. Tausen fortolker Guðrún Brjánsdóttir	SKOLLAÆYRU (FO, DK)
Guðrún Brjánsdóttir læser Maja Mittag	DOMINOS (IS, DK)
Maja Mittag inspireres af Dania O. Tausen	Staklerne (DK)

39 Felagsyrkingar / Fællesdigte / Samljóð

Dania O. Tausen, Maja Mittag, Guðrún Brjánsdóttir	Um hetta var eitt bræv (DISKO!F) (FO, DK, IS)
Beinir Bergsson, Sölvi Halldórsson, Harald Toksværd, Valdemar Kjærulff	To taler uden nogen siger et ord (DISKO!F) (FO, DK, IS)

49 Náttúruyrkingar / Naturdigte / Náttúruljóð

Valdemar Kjærulff	Pjask (DK, IS, FO) Kex Hostel, 5. september (DK, IS, FO)
Sölvi Halldórsson	Kríubrjóðir minn (IS, FO, DK)
Beinir Bergsson	Náttargarðurin (FO, DK, IS)
Harald Toksværd	Tidsel og Nælde (DK, FO, IS)
Guðrún Brjánsdóttir	snigillinn (IS, FO, DK)
Dania O. Tausen	eg missi náttúruna (FO, DK, IS)
Maja Mittag	De yngste (DK, FO, IS)

73 Samtaler med Safnahúsið / Samrøður við Safnahúsið / Í samtali við Safnahúsið

Valdemar Kjærulff	OPVÅGNEN FRA SKABELSEN (DK)
Guðrún Brjánsdóttir	GULLFJÖLLIN (IS, DK)
Harald Toksværd	GANYMEDES/DIONYSOS (DK)
Maja Mittag	Gul stue, rosa stue (DK)
Dania O. Tausen	eg á safnahúsinum (FO, DK)
Sölvi Halldórsson	VIKA 36 (IS, DK)
Beinir Bergsson	EIN YRKING (FO, DK)

100 Oyggjaryrkingar / Ødigte / Eyjaljóð

Guðrún Brjánsdóttir	Æ (IS)
Maja Mittag	o (DK)
Harald Toksværd	Joik des Phonétique (DISKO!F)
Dania O. Tausen	Alfabet-vika (FO, DK)
Valdemar Kjærulff	Ø>--x%α--<Ö (DK)
Sölvi Halldórsson	EYJARNAR ÁTJÁN (IS)
Beinir Bergsson	Málførini (FO, DK)

115 Málsambönd og kenslur / Sprogrelationer og følelser / Tungumálasambönd og tilfinningar

Dania O. Tausen og Beinir Bergsson	Systi og eg (DISKO!F)
Harald Toksværd, Valdemar Kjærulff, Maja Mittag	Shittalk om DK på en tirsdag (DK)
Guðrún Brjánsdóttir og Sölvi Halldórsson	P(ghr)öliá((ö)e) (IS, DK)

128 Epli og súrepli / Kartoffler og æbler / Kartöflur og epli

Alle	Ólík / Ymisk / Forskellige (IS, FO, DK)
	Blandað / Blandað / Blandet (IS, FO, DK)
	Lík / Eins / Ens (IS, FO, DK)

134 Skriftkollektivet DISKO!F

Redaktørens forord

Drøm stort! Det har altid været et motto for mig. Og efter et halvt liv viet til de nordiske sprog og med store, nordiske oplevelser har jeg tilladt mig at drømme videre om en fælles poetisk sprogudforskning mellem nogle af mine yndlings nordiske sprog, som udover at være tæt beslægtede også har særlige historiske forbindelser.

Som en nordisk entusiast har jeg tit ønsket at se mere poesilæsning og -skrivning på tværs af de nordiske sprog, som ikke nødvendigvis er indbyrdes forståelige for hinanden. Poesi hvor det fælles nordiske kan bruges som et udgangspunkt og alle forskellene kan nydes i deres alvor, humor og forundring. Hvor det poetiske potentiale, som ligger i forholdene mellem sprogene, udfoldes for øjnene af en. Hvor de kan være en kilde til inspiration.

Da jeg blev kontaktet af Nordatlantens Brygge med forespørgsel om at bidrage til et projekt, som på en eller anden måde kunne være til inspiration i et undervisningsmateriale til unge om islandsk, færøsk og dansk, var det et godt tidspunkt at drømme stort! Hvad hvis vi finder et par unge digtere fra hvert af landene og organiserer workshops i alle tre lande, hvor de skal skabe poesi sammen? Det lød sandelig som en drøm, som heldigvis gik i opfyldelse!

Efter at have nøje overvejet, udvalgt og kontaktet de syv lovende unge digtere, var det bare at håbe på at de ville skabe et godt sammenhold og føle sig komfortable i hinandens selskab, komfortable nok til at skrive sammen og hver for sig. Jeg kunne ikke i de vildeste drømme have håbet på, at de ville blive så stærkt et kollektiv, som fungerer så godt sammen, at man ville kunne tro at de altid har kendt hinanden.

Nogle af dem gjorde det i forvejen, men de fleste har dannet nye bånd som udvikler sig videre, med nye fællesprojekter og samarbejder i sigte!

Jeg havde udtænkt og planlagt et program til workshopsene som med forskellige temaer og fremgangsmåder kom omkring nogle spændende og vigtige punkter ved sprogene og landene. Den første dobbeltworkshop blev afholdt i Reykjavik og Torshavn i starten af september og den sidste i København i slutningen af november. Hvert kapitel i bogen følger temaerne i den rækkefølge, de blev afviklet.

Vi startede med at lade digterne møde hinanden gennem deres tidligere værker, som de udvekslede og fortolkede frit, hvad enten de forstod sproget de blev præsenteret for eller ej (fordi poesi transcenderer ord og betydning!). Det næste skridt var at ryste digterne sammen og lade dem skrive blindt og associativt i en kæde. Gennem oversættelsen af digtene kunne vi se, hvordan mening og skønhed kan skabes til trods for, at man ikke nødvendigvis (helt) forstår den andens sprog. Anden dag startede i naturen omkring Nordens hus i Reykjavik eller, nærmere bestemt, i Vatnsmýri naturreservat. Der blev samlet naturord og lydord (i en tur rundt den) som siden blev brugt som udgangspunkt for naturdigte, hvor alle skulle udvælge ti ord fra listen og et lydord. Tanken var at sidestille oversættelser af alle digtene på alle tre sprog, så man kan se hvordan natur- og lydordene forholder sig til hinanden. Efter den friske islandske efterårsluft var det godt at vende tilbage til Safnahúsið, hvor vi holdt til mens vi var i Reykjavik. Siden vi var så heldige at opholde os i dette historiske hus, som for et århundrede siden husede nationalbiblioteket og i dag er en del

Øverst Maja, Sölví, Beinir, Valdemar
Nederst Dania, Ana, Guðrún, Harald

af det islandske kunstmuseum, var det oplagt at lade digterne udforske det, fordybe sig i udstillingen om islandsk kunst gennem tiderne, udvælge kunstværker som talte til dem og siden transformere dem i digte.

Her tog vi afsked med Island og rejste sammen til Færøerne, hvor vi tog ud på en ø-tur til Nólsoy og mødte en lama! Der samlede vi inspiration til ø-digte som digterne kastede sig over den næste dag i Norðurlandahúsið i Thorshavn, hvor vi skulle tilbringe tre dage. Både Færøerne, Island og Danmark er ølande og dette forhold blev udforsket, sammen med samspillet mellem de forskellige vokaler og diftonger i udseende og lyd, som varierer så meget på de tre sprog. Næst på programmet var at takle de komplekse forhold mellem landene og deres fælleshistorie, kigge dybere i hvad for nogle følelser der opstår i sprogrelationerne, men også mellem sprogvarianter af et og samme sprog. Til sidst var det ikke andet at gøre end forsøge at sætte både forskelle og ligheder mellem færøsk, islandsk og

dansk på spidsen ved at skrive digte hvor de hhv. fuldstændigt ligner hinanden, ligner lidt og er helt uforståelige. Det er også en invitation til læseren til at lege lidt og åbne øjnene, ørerne og sindet overfor de andre nordiske sprog.

Den sidste workshop blev afholdt i selve moderskibet i Nordatlantens Brygge i København, hvor vi bestemte os for at oversætte alle islandske og færøske digte over til dansk som en slags førstehjælp til læseren, som er ny i forhold til de sprog. Der blev vores billedmateriale også udvalgt som illustration til bogen, som et lille glimt ind i vores fælles eventyr. Det lille ANagram af landenes kendingsbogstaver (DK, IS, FO!), som jeg brugte som betegnelse for gruppen, blev her også udvalgt til det officielle navn på skriftkollektivet og viser med rette hvor festlig og sjovt det er at skrive sammen på dansk, islandsk og færøsk. DISKO!F(remad)!

Ana Stanićević, Reykjavík, december 2021

TULKINGAR FORTOLKNINGER TÚLKANIR

Reykjavík, d. 4. september 2021

Hvordan bruger man et sprog, man ikke forstår?
Hvordan gør man det også til sit eget? Digterne
transformerer hinandens tidligere værker. Måske
forstår de sproget, måske ikke. Måske misforstår de
det bare. Små fiktive partikler, der muterer videre i nye
hænder. I mødet med en andens værk; i den skabende
læsning; i at gøre gamle værker nye.

Tvær yrkingar / To digte

BEINIR BERGSSON ^{FO}

Samrøða við yrkingar hjá Haraldi Toksværd

REYKJAVÍK 21

Á flogvøllinum í Keflavík

Forventningens glæder for længst slugt

Af 3 + 2 + 8 timer i fly og

På Island (fuck Island)

—

Ein maður í hvítari dragt biðjur

Meg koma til sín

Venda rygginum móti einum pappveggi

Taka maskuna av

Lena høvdið afturá

Eg opni munnin

Hann stingur

Ein langan vattpinn inn í nøsina

Eg merki neglirnar á honum

Gjøgnum plasthandskan

Sum pressa seg inn móti broskinum

Nakað sum tá

Eg tók skúmsjokolátubamsurnar

Í Duty free handlinum

Sum vóru í einum transparentum posa

Og kroysti tær

Sjokolátan sprungaði

Skúmsjeleið rann út

REYKJAVIK 21 ^{DK}

I Keflavik lufthavn

Gleðin í vónini langt síðan svølgd

Teir 3+2+8 tímarnir í flogfarinum

Og í Íslandi (fokk Ísland)

—

En mand i hvid dragt beder

Mig komme til sig

Vende ryggen mod en papvæg

Tage masken af

Læne hovedet tilbage

Jeg åbner munden

Han stikker

En lang vatpind ind i min næse

Jeg mærker neglene

Gennem plastikhandskerne

Som presser sig ind mod brusken

Næsten som den gang

Jeg tog chokobamserne

I Duty Free-butiken

Som lå i en transparent plastikpose

Og klemte rundt om dem

Chokoladen sprang

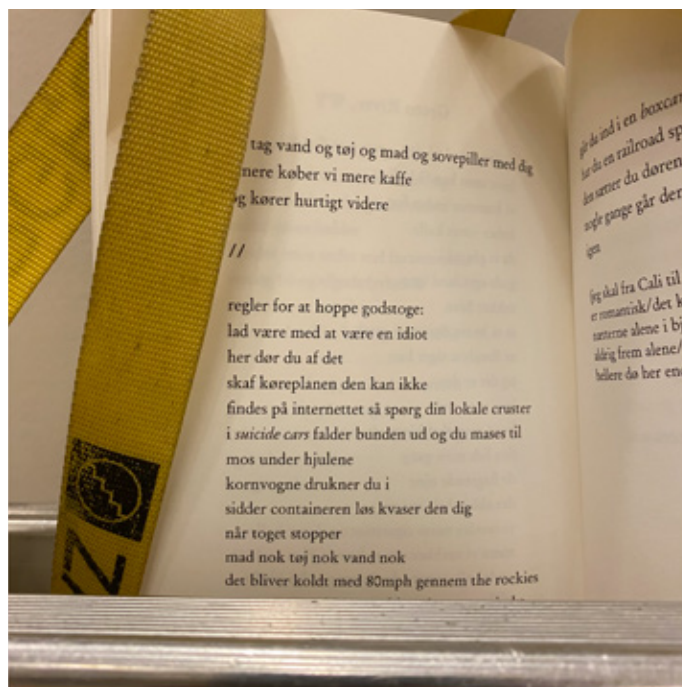
Skummet flød ud

Í MELABÚÐINI

Lad være med at være en idiot
Her dør du af det
—
Eg
ein fremmandur maður
í einum tíðarlumma
har fólkinu
keypa inn
tú kemur inn
smílr at mær
sum er eg
onkur persónur úr grannalagnum
hefur gloymt tær
ferðirnar
eg havi hildið teg favninum
hjálp tær upp
tá hini börnini í barnagarðinum
høvdu sparkað
ein bólt í andlitið á tær

I MELABÚÐINI ^{DK}

Gevst at vera brekaður
her doyrst tú av tí
—
Jeg
en fremmed mand
i en tidslomme
hvor folk
køber ind
du kommer ind
smiler til mig
som om jeg er
en eller anden fra kvarteret
har glemt de
gange
jeg har holdt dig i min favn
hjalp dig op
da børnene i børnehaven
havde sparket
en bold i dit ansigt

To digte

VALDEMAR KJÆRULFF ^{DK}

*Inspireret af og stjålet fra
Sölvi Halldórssons prosa og poesi*

Om Gejr- og gondolfugle

Jeg ved ikke hvorfor
men jeg tænkte
at Sölvis tekst måtte handle om Gejrfuglen
nu hvor han er fra Island
og siden titlen var ”Den største fugl i verden”
ég veit
ég veit
ég veit
og så forstår jeg ikke så meget mere
og gondolen gør sin indtræden i novellen
inde i digtet
og optager al pladsen
og skyder den blanke plads til siden
med sine vinger
og Sölvi forklarer
at teksten er en naturlig forlængelse af Fie Laursens
musik
og jeg har aldrig hørt Fie Laursen
som i mit hoved er næsten lige så mytologisk som
fjeldene, bølgeblikket
og gejrfuglene, som er den naturlige begrænsning
for min forståelse
af det islandske
men det er ikke det islandske
ég segi það
ég segi það
ég segi það

men det virker ikke rigtigt
og nu går Fie Laursen ud af digtet
og Sölvi følger med hende
og så flyver gondolen også sin vej...
og jeg bliver tilbage
paf
over hvad der nu skal ske
nu hvor der hverken er gejrfugle
gondoler
eller Fie Laursen
til at forklare mig
hvad det er der foregår.

VALDEMAR KJÆRULFF ^{DK}

3+1

Det sker langsomt, men så helt samtidigt over det hele
ég veit upp á mig sökina, og það manna best
ég ræski mig
jeg havde svært ved at lade som ingenting
Nokkrir dagar lida og ég skauta
Ég segi það
men så synes jeg bare omstændighederne bare gjorde tingene endnu værre
hann taladi gjarnan um
Ég segi það aftur!
og det er noget, som jeg egentlig kan forklare
nistid á hálsinum, glitrandi
djúpt ofan í dalverpi
det hele foregik i en mærkelig stilhed
fullkomlega gegnsæjir
á með henni
det var heller ikke noget, som jeg kunne have forberedt mig på
i kvöld er hún í gervi leigubilstjóra
i blikkandi pyrpingunni rétt fyrir lokun
jeg ved jeg lyder som et barn.
hættulegir börnum.
ég segi það í sparifütum á degi islenskrar tungu

Tre digte

HARALD TOKSVÆRD ^{DK}

Røversættelser af Beinir Bergssons digte.

SÆRE TIDER

Ser du, hvad du gør?

Jeg ligger i din sang

Enden af tær endnu omsluttet i din dyne

Jeg lukker den omkring mig, klemmer dynen endnu tættere

Ser du, hvad du gør?

Jeg nyder det tætte broderskab

Jeg tænker for mig selv, hvor tit dagene ender

- uden mig

Ser du, hvad du gør?

Jeg ser din skygge rakke rundt på værelset

Skyggen færdes i kanten af mit øje

Frygtens skygge holder mig tæt til søvnens favn

Ser du, hvad du gør?

Da grundvandet nåede til øjet af din sang

Han burde tage en lettere vej

hvor dine kys så sjældent fandtes

Ser du, hvad du gør?

De kom samtidigt til mine øjne

Han tilbød mig at hjælpe

Han gav mig dine byrder

Ser du, hvad du gør?

Vi takkede bare ja

BEINIR BERGSSON ^{FO}

Fra digtsamlingen

"Tann lítli drongurinn og beinagrindin" (2017).

SÆRT TÚ?

Sært tú, hvað tú gert?

Eg liggi í tínari song.

Angin av tær liggur enn í dýnu tíni.

Eg lukti teg betur, tá eg klemmi dýnuna harðari.

Sært tú, hvað tú gert?

Eg hyggi at tykkara brúðarmynd.

Eg síggi fyri mær, hvussu tit hátíðarhalda dagin

- Uttan meg.

Sært tú, hvað tú gert?

Eg síggi tín skugga reika runt í kamarinum.

Skuggin ferðast í anganum yvir til mín.

Angin og skuggin halda meg heilt inn at heita føvninginum.

Sært tú, hvað tú gert?

Deyðin kom grulvandi yvir til tína song

Hann bjóðaði tær eina lættari veru.

Tí tín kossur varð so illa vorðin.

Sært tú, hvað tú gert?

Deyðin kom samstundis yvir til mín

Hann bjóðaði mær at hjálpa tær.

Hann gav mær tína byrðu.

Sært tú, hvað tú gert?

Vit takkaðu báðir ja.

Men du var dit ene dynasti
Og jeg nærredes kun alene

Ser du, hvad du gør?
Jeg kvæles i din favn
Du har kvalt mig, siden dine
fødder afgav hæse runer

Ser du, hvad du gør?
Min byrde er sjældent tomme lig
Min byrde, hun er her endnu
Og jeg ved ikke, hvor hun er

Ser du, hvad du gør?
For jeg siger det ikke.

Men tú var tann einasti,
Ið fekk ein ágóða.

Sært tú, hvat tú gert?
Eg kvalist í tínum favni.
Tú hevur kvalt meg, síðan deyðin
Gav tær hesa veruna.

Sært tú, hvat tú gert?
Mín byrða er ikki títt tóma likam.
Mín byrða, hon er her enn.
Eg veit enn ikki, hvør hon er.

Sært tú, hvat tú gert?
Tí eg síggi tað ikki.

HARALD TOKSVÆRD ^{DK}

GRØDVIN

Det hænder ofte, at tusinde skrig udtrykker sin egen skepsis, som din egen frygt

Jeg påstår at føle tørv, at omgivelserne var ens og salte

De fandt sig selv stående fremme ved de skulderbundne, rådne skabninger

Det var arvens hvide drik

Det, som aldrig skulle være født, synker ned i orme-
fyldt muld

Det føltes som træerne var i deres egen semiose, det kom fra grødens vin

Tvivlen var gennemblødt, og blev nu givet en konges grav

Da de en enkelt gang rakte mod bunden, lagde de mærke til, at lydene kom udenfor tiden, ud af grødens vin

Helligt hævdes det, at tvivlens rødder trækkes op

Tusinde, tusinde, skrig.

BEINIR BERGSSON ^{FO}

GRØVIN

Tað hendi ofta, at túsundtals skríggj hálaðu skepilsíð har, sum deyðin ráddi.

Tað hevði tørv at føla, at umhvørvið var eins og sálin.

Tað fann seg sjálvt standa frammanfyri tann skuld-
arbundna rotinskapin.

Tað var arvagrógvíð.

Tað, sum skuldi eitast at vera føtur, sakk niður í ormafylta mold.

Tað føldi eina tráan eftir einari semju, ið kom frá grøvini.

Skepilsíð var sokkið, og nú fekk tað heitið Gravsteinur.

Tá tað einaferð rakti botnin, legði tað merki til, at ljóðini komu ongantíð úr grøvini.

Heldur høvdu tey uppruna úr skepilsinum.

Túsundtals skríggj.

HARALD TOKSVÆRD ^{DK}

EN KVÆRULANTS BRØDER

Aldrig hyldest vejret

Mørkets kolde åndedræt,
der lægger sig tæt om bøn

En stakket ånde lægger sig på et græsstrå,
den strider mod vinden

Skaderne ligger i dråberækker

Dråber beskyttet af ensomme strå,
der ensomt ebber ud

Duggen fødes altid rød.

i dens hjem af søvnens ledestjerner

BEINIR BERGSSON ^{FO}

EIN BROTTIN VERULEIKAFATAN

Andin verður hildin.

Mjørksins kaldi andadráttur
verður lagdur oman á bœin.

Tann einstaki eygleiðir tað eina grasstráið,
ið stríðist ímóti vindinum.

Tokanna dropar leggja seg á stráíð.

Snarleikin av fallandi dropum avdúkar stráíð,
og tann einstaki andar út.

Eitt lag av døggi birtist á einum rúti.

Teir eru í hvør sínum heimi á somu gongustjørnu

Í RÆSINU ERU DYGGÐIRNAR

SÖLVI HALLDÓRSSON ^{1S}

Rófusett heilsa frá Valdimarsdyggð í Ameríkuhreppi

í ræsinu eru dyggðirnar svartar og blautar

í ræsinu eru dyggðirnar kaldar

byrja

byrja að brydda og brjóta og móta og múta og vega
og meta og krumpa

og ramba loks

á rétta

lausn

í laufunum er lófi

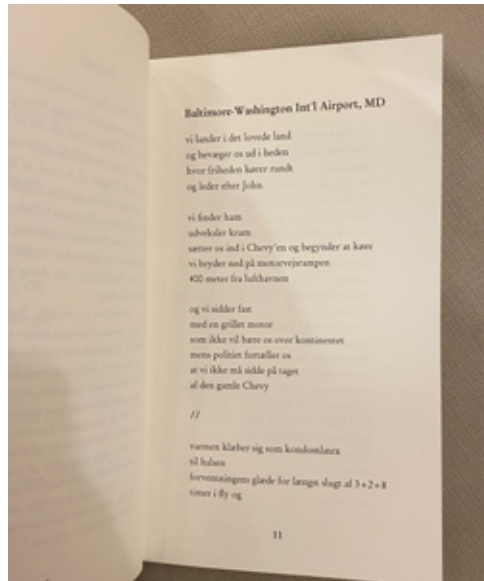
í lófanum er lind

í lindinni er loforð

400 metrum í burtu

setjast beginur upp í chevrolet

kyrja: c'est la vie

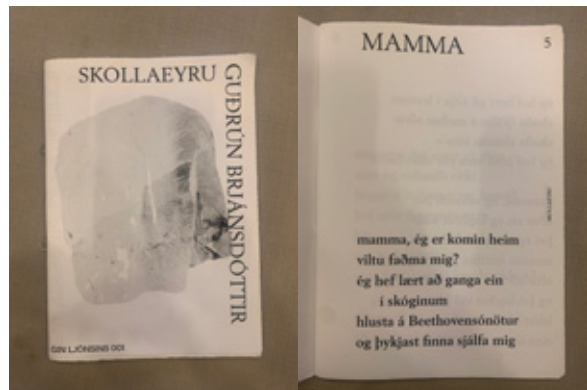

DANIA O. TAUSEN ^{FO}

*Tulking av yrkingasævningum "Skollaeyru"
eftir Guðrún Brjánsdóttir*

SKOLLAEYRU

mamma,
eg eri liðug
havi lært at pissa í pott
og taka synd í mær sjálvari nú

eg lesi bókur og fólk og
fjöllini av

mamma?
hvar ert tú?

fjöllini verða stórr
skugga yvir meg
við sínum blikkum og krukum
súltaðum agurkum og reyðkáli
tey suffa eftir mær
fjöllini
sum hava tey sæð tað
túsund ferðir fyrr
tey peika handan veg
biðja meg brúka orðini
tey lærdu meg
móður málið so eg kanska
finni hana aftur

SKOLLAEYRU ^{DK}

moar,
jeg er færdig
har lært at tisse i potte
og have ondt af mig selv nu

jeg aflæser bøger og folk
og bjergene

mor?
hvor er du?

bjergene bliver større
skygger over mig
med deres blikke og krukker
syltede agurker og rødkål
og majs de sukker af mig
bjergene
som om de har set det
tusind gange før
de peger den vej
beder mig om at bruge ordene
de lærte mig
modersmålet
så jeg måske finder hende

mamma, hvar ert tú?
 eg eri her við sminkurnar
 her luktar av tær
 tá tú plagdi at dulla teg upp
 fyri onkrum manni, eg aldrin møtti
 mær dámdi væl tína varrastift
 og blómuna í hárinum
 tú hoyrði meg ikki
 tá eg royndi at siga tað

eg eri her við planturnar, mamma
 einsamøll á planetini
 eg taki ein pott úr glasi í hondina
 spegli mær og gálvi
 minnist tú hini húsini, mamma?
 við glaskúluni í kjallaranum?
 eg eri har nú
 kíni kúluni so hon útloysir megina
 spáar framtíðina
 har tú finnur meg aftur
 og eg ikki gangi millum fjøllini

ein maður hyggur eftir mær, mamma
 hann fylgir aftaná mær
 og vit standa millum
 spakarnar og spannirnar nú
 tú hjálpti mær aldrin tá eg tømdu tær fyri vatni
 eina fyri og aðra eftir
 dryppaði tað í tær so hvørt sum eg tømdu
 tú lást á sofuni og drøymdu
 í magnetiska teppinum
 sum fekk hárið at stritta
 at peiga í allar ættir

mor, hvor er du?
 jeg er her ved makeuppen
 her dufter af dig
 du plejede at "dulle" dig op
 for en eller anden mand, jeg aldrig mødte
 jeg kunne godt lide din læbestift
 og blomst i håret
 du hørte mig ikke
 da jeg forsøgte at sige det

jeg er her ved planterne, mor
 alene på planeten
 jeg tager en i hånden en potte af glas
 spejler mig og grimasserer
 kan du huske huset, mor?
 med glaskuglen i kælderen?
 jeg er der nu
 kærtegner kuglen så den udløser sine kræfter
 spår min fremtid
 hvor du finder mig igen
 og jeg ikke går mellem bjergene længere

en mand glør på mig, mor
 han følger mig
 vi står mellem
 spaderne og spandene nu
 du hjalp mig aldrig når jeg tømte dem for vand
 den ene efter den anden
 det dryppede i dem for hver spand jeg tømte
 du lå på sofaen og drømte
 i det magnetiske tæppe
 som fik håret til at stritte
 pege i alle retninger

minnist tú, mamma?
tú hugdi í speglið og flenti
har heima

eg vil heim nú, mamma
tað er kalt og vegkanturin prikar meg
hann klípir meg undir lærið
og pápabein ganga forbi meg
sum eg eri ósjónlig
teir hava eplasekk í eini hondini
dreingjahond í hinari
vit eru ikki sum teir, mamma
vit eru annaðleiðis

eg hvíli kjálkan á eini økslini
kemur tú tá eg eri liðug, mamma?
“steðga við at spyrja so nógv”
hevði tú nokk sagt, um tú vart her
eg skal ikki spyrja meir, mamma
eg eri stór nú

tú segði altíð
at tár trilla eftir kjálkum
sum mammur trilla við børnum
“... so tú skalt sovna betri
– og við glimti í eygunum”

vit ótu fryst ber
tá eg fyrstu ferð føldi hesa pínuna
sum onkur klípir teg ymisk støð á kroppinum
og inni í høvdinum
hálar í heilan í skallanum
eg trýsti fingrarnar móti pínuni
so hon vónandi steðgar

kan du huske det, mor?
du grinte da du så i spejlet
derhjemme

jeg vil hjem nu, mor
det er koldt og vejkanten prikker mig
den kniber mig under låret
og far-ben går forbi mig
som er jeg usynlig
de har kartoffelsække i den ene hånd
og drengehånd i den anden
vi er ikke som dem, mor
vi er anderledes

jeg hviler kinden på den ene skulder
kommer du når jeg er færdig, mor?
“hold op med at spørge så meget”
havde du nok sagt, hvis du var her
jeg skal ikke spørge mere, mor
jeg er en stor pige nu

du sagde altid
at tårer triller ned ad kinder
som mødre triller med børn
“... så du skal sove bedre
– og med glimt i øjnene”

vi spiste frosne bær
da jeg første gang følte denne pine
som når nogen kniber dig forskellige steder på kroppen
og inde i hovedet
trækker i hjernen i kraniet
jeg trykker fingrene mod pinen
så den måske holder op

trýsti fast við báðum hondunum
á punktið millum oyruni og eyguni

tað var ikki høvuðpína
tað var skallabrot
eg var sikkur í tí
míni skolaðu eygu
og skallaðu oyru
prógvaðu tað
eg gav tær hjálmin
og tú bustaði steinarnar
av knøunum á mær

hvar svóvu vit tað kvøldið, mamma?
kunnu vit sova har aftur í nátt?
tað var eingin sjúkrastova
men tú tókst tær av mær

og kundi ikki funnið uppá
at gloymt meg
tá

trykker fast med begge hænder
på punktet mellem ørerne og øjnene

det var ikke hovedpine
det var kraniebrud
det var jeg sikker på
mine skyllede øjne
og skaldede ører
var bevis på det
jeg gav dig hjelmen
og du børstede stenene
af mine knæ

hvor sov vi den aften, mor?
kan vi sove der igen i nat?
det var ingen sygestue
men du tog dig af mig

og kunne ikke finde på
at glemme mig
dengang

GUÐRÚN BRJÁNSDÓTTIR^{IS}

Ljóðið er undir áhrifum frá ljóðabók Maju Míttag, „Jeg øver mig i at være glad“, sem kom út í Danmörku árið 2016. Ljóðmælandinn í bókinni vinnur á Dominos og verkið hefur að geyma hispurlausar lýsingar af veruleika ungrar konu. Ég notaði Dominos sem kveikju að nýju ljóði en einnig heillaðist ég af frásagnarstil Maju.

DOMINOS

Í bakgarðinum okkar
á bak við lítið tún sem hét Stóratún
í grárri, kassalaga byggingu
sem gatan okkar myndaði boga utan um
var ísbúð sem hét Daisy's

Einn daginn var hún farin
gluggarnir tómir
og orðrómur fór á kreik
um að von væri á nýju fyrirtæki
í húsnæðið

Ég var átta ára
þegar Dominos opnaði
og þefinn lagði
yfir túnið
inn í bakgarðinn okkar

Stundum
þegar ég lá í baði
fann ég pepperilykt
sem barst inn um gluggann

Pabbi hataði skyndibita
hann bölvaði óþefnum
sem fyllti vit hans
skipaði okkur að hafa gluggana lokaða

DOMINOS^{DK}

I vores baghave
bag en lille mark som hed Storemark
i en grå, kasseformet bygning
som vores gade dannede en bue omkring
lå en isbutik der hed Daisy's

En dag var den væk
vinduerne tomme
og der spredte sig et rygte
om at man skulle forvente et nyt firma
i bygningen

Jeg var otte år gammel
da Dominos åbnede
og lugten spredte sig
over marken
ind i vores baghave

Nogle gange
når jeg tog et bad
kunne jeg mærke duften af pepperoni
der kom ind igennem vinduet

Far hadede fastfood
han bandede over lugten
som fyldte hans sanser
sagde at vinduerne skulle være lukkede

austan megin
stóð í eldhúsluguganum
og starði yfir túnið
hann sagði við mig
að soðinn fiskur og kartöflur
væru uppáhalds maturinn hans

Fyrst trúði ég honum ekki
en tók síðan eftir því
að hann borðaði kartöflur með öllu
með fisk
með kjöti
með lasagna
með pizzu

Mömmu þótti pizzur góðar
en öllu verra þótti henni
ökulag pizzusendlanna þegar þeir

mod øst
stod i køkkenvinduet
og stirrede over marken
han sagde til mig
at kogt fisk og kartofler
var hans livret

Først troede jeg ikke på ham
men lagde så mærke til
at han spiste kartofler med alt
med fisk
med kød
med lasagna
med pizza

Mor kunne godt lide pizza
men hun kunne ikke lide
hvordan pizzabuddene kørte bil når de

keyrðu í gegnum bílastæðið á bak við Dominos
á ofsahraða

Þetta var leiðin okkar
í skólann
yfir Stóratún
og fram hjá bílastæðinu

Hún sá fyrir sér bílslys
ungana sína
liggjandi í malbikinu
hún hringdi í Dominos
og öskraði
fékk ókeypis pizzur
að launum

Hún pantaði
Hawaiipizzu handa okkur
með skinku og ananas
Á fimmtudagskvöldum
borðuðum við alltaf Dominos
þá voru mamma og pabbi
í vinnunni
og við fengum pössun

Í gagnfræðiskóla
fóru allir á Dominos í hádegishléinu
þetta var eini matsölustaðurinn
í nágrenninu
krakkarnir öfunduðu mig
af að búa svona nálægt

Frændi minn
fékk heimsenda Dominospizzu með hári ofan á

kørte igennem parkeringspladsen bag Dominos
i alt for høj fart

Dette var vores vej
til skolen
over Storemark
og forbi parkeringspladsen

Hun så en bilulykke for sig
sine børn
liggende på asfalten
hun ringede til Dominos
og skreg
fik gratis pizzaer
som belønning

Hun bestilte
en hawaiipizza til os
med skinke og ananas
Torsdagsaftnerne
spiste vi altid Dominos
der havde mor og far
arbejde
og vi blev passet

I udskolingen
tog alle på Dominos i frokostpausen
det var det eneste spisested
i området
de andre misundede mig
at jeg boede så tæt på

Min fætter
fik leveret en dominospizza som havde et hår på

hann hringdi og kvartaði
og þeir endurgreiddu honum pizzuna
og komu síðan með nýja heim til hans
án þess að athuga með hárið

Sagan spurðist út

Þegar ég var spurð
hvar ég byggi
sagði ég:
við hliðina á Dominos
í Vesturbæ

Útibúunum fjölgaði
og heimasíðan þeirra
var þægileg í notkun
Framan af
var helsta pizzusamkeppnin í Reykjavík
á milli Dominos og Eldsmiðjunnar
Eldsmiðjupizzur þóttu finni
„Mér finnst Eldsmiðjan miklu betri matur
en Dominos er auðvitað
óðýrari
og fljótlegri valkostur“

Útibúið okkar breytti um opnunartíma
nú voru þeir opnir
allan sólarhringinn
og auglýstu það í sjónvarpinu
þegar ég byrjaði að drekka
með vinum mínum niðri í bæ
enduðum við alltaf
í bakgarðinum hjá mér
með Dominospizzu

han ringede og klagede
og de refunderede ham for pizzaen
og kom derefter med en ny hjem til ham
uden at tjekke det med håret

Fortællingen spredte sig

Når jeg blev spurgt
hvor jeg boede
sagde jeg:
ved siden af Dominos
i vestbyen

Der kom flere afdelinger til
og deres hjemmeside
var behagelig at bruge
Til at begynde med
var den største pizzakonkurrence i Reykjavik
mellem Dominos og Eldsmiðjan
Eldsmiðjupizzaerne var af højere kvalitet
„Jeg kan bedst lide Eldsmiðjan
men Dominos er selvfølgelig
en billigere
og hurtigere mulighed“

Vores afdeling ændrede sine åbningstider
nu havde de åbent
døgnet rundt
og reklamerede for det på TV
da jeg begyndte at drikke
med mine venner i byen
endte vi altid
i min baghave
med en dominospizza

Stundum þegar ég lá í baði
fann ég lykt af grasreykingum
í bland við pizzuilm
berast inn um gluggann
í hverfinu var orðið vinsælt
að hittast á Stóratúni
reykja eina, panta svo
einn dommara

Á megavikum
flúði þabbi upp í bústað

Þegar ég flutti til Kaupmannahafnar
og eignaðist nýja, íslenska vini þar
sögðu þeir stundum við mig:
„Það eina sem ég sakna hérna
er Dominos“

Keðjan hafði þá nýfarið á hausinn
í Danmörku
einhver matvælskandall
pizzurnar höfðu verið bakaðar úr útrunnum
hráefnum
til að spara pening

Einn vinur minn
pantaði alltaf Dominos
um leið og hann lenti á Keflavíkurfugvelli
í jóla- og sumarfríum

Í Kaupmannahöfn fann ég enga vinsæla keðjupizzu
bara litla, sjálfstæða staði
sem sumir voru bendlaðir við peningþvott
sá sem var næstur mér á fyrsta staðnum sem ég bjó á

Nogle gange da jeg lå i badet
opdagede jeg lugten af marihuana
blandet med pizzaduft
komme ind gennem vinduet
i kvarteret var det blevet populært
at mødes på Storemark
ryge en, så bestille
en dommar

I tilbudsugerne
flygtede far op i sommerhuset

Da jeg flyttede til København
og fik nye, islandske venner der
sagde de nogle gange til mig:
„Det eneste jeg savner her
er Dominos“

Kæden var for nyligt gået konkurs
i Danmark
en eller anden råvareskandale
pizzaerne var blevet lavet på
udløbne råvarer
for at spare penge

En af mine venner
bestilte altid Dominos
så snart han landede i lufthavnen i Island
i jule- og sommerferier

I København fandt jeg ingen populær pizzakæde
kun små, selvstændige butikker
nogle af dem var involveret i hvidvask
den som lå tættest på mig der hvor jeg boede først

hét Bella Italia

Karlarnir sem unnu þar
voru farnir að þekkja mig
vegna þess að ég pantaði alltaf ananas
á pizzuna mína

Deigið sem þeir notuðu
var þurrara en á Dominos
ef maður skildi eftir endana
urðu þeir harðir sem grjót

Ég komst fljótlega að því
að það væri bæði erfitt
að fá góðan fisk
og góða pizzu
í Danmörku

Pabbi veiddi fiskinn sinn
í Reykjavíkurböfn
í hvert skipti sem ég flaug út
sendi hann mig með birgðir
sem ég geymdi síðan í frystiboxinu mínu

Fiskurinn var heimaverkaður
stundum voru ormar í honum
pabbi var ekki svo nojaður
yfir þeim
við eldhúsbordið heima
rétti hann mér vanalega töng
og sagði
„plokkaðu hann bara burt“

hed Bella Italia

De mænd der arbejdede der
begyndte at genkende mig
fordi jeg altid bestilte ananas
på min pizza

Dejen som de brugte
var tørrere end på Dominos
hvis man efterlod kanterne
blev de hårde som sten

Jeg fandt hurtigt ud af
at det både var svært
at finde god fisk
og god pizza
i Danmark

Far fangede sine fisk
i havnen i Reykjavík
hver gang jeg fløj til Danmark
gav han mig forsyninger med
som jeg gemte i min fryser

Fisken var hjemmelavet
nogle gange fandt man orme i den
far var ikke så bange
for dem
hjemme ved køkkenbordet
plejede han at stille en tang frem
og sagde:
„pil den bare af“

Þetta uppeldi hjálpaði mér á öðrum vígstöðum;
þegar ég fann hár í pizzunni minni
veiddi ég það upp úr henni
ofurvarlega og hægt, sérstaklega ef það
var fast inni í deiginu
og hélt síðan áfram að borða

Þegar ég flutti aftur til Íslands
voru mamma og pabbi líka búin að flytja
þau voru farin
úr húsinu fyrir aftan Dominos
þau fundu sér íbúð vestar í bænum
rétt við sjóinn, og eina lyktin
sem pabbi finnur núna er af söltu hafinu
í rétttri vindátt

Það er skritið að hugsa til þess
að Dominos tókst að endast lengur
en við

Denne opdragelse hjalp mig andre steder;
da jeg fandt et hår på min pizza
pillede jeg det af
meget langsomt og stille, specielt hvis det
var inde i selve dejen
og så spiste jeg videre

Da jeg flyttede tilbage til Island
var mor og far også flyttet
de havde forladt
huset bag Dominos
de fandt en lejlighed
tættere på havet, og den eneste lugt
som far kan lugte er af det salte hav
i den rigtige vindretning

Det er underligt at tænke på
at Dominos har holdt længere
end os

Staklerne

MAJA MITTAG ^{DK}

Inspireret af titeldigtet i Dania O. Tausens "Skál", i særdeleshed stemningen, de regler, man skaber for sig selv, i "Ritlist I: Antologi" samt frustrationen over mine manglende sprogkundskaber.

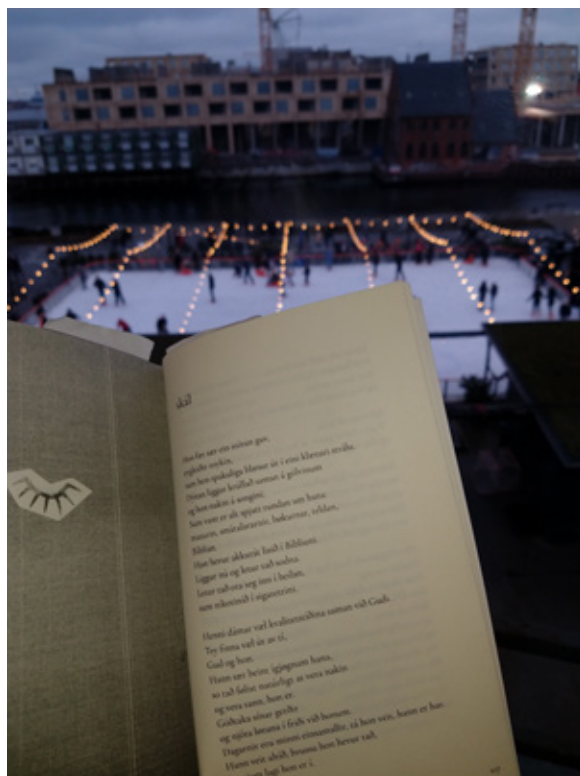
stakkels de eller
nej, stakkels
dem staklingerne
kalder du
dem en stakling eller
nej, flere staklinge
nej, stalking, vent
det er osse forkert
vent stakler, ja!

jeg mener altså

stakkels de
der ikke føler skam
over ikke at være som du altså
dig de skulle ta og ta a
være mere som dig
jeg har ikke ord for det her
ingen forklaring
løver tør, tøver

altså jeg og dem
vi ved, vi er et team
sammensat, holdt sammen af
det fortabte

den nat, sommeren
det klæge, det klistrede
de tunge åndedræt, talerne

de talende og de tøvende
disse sociale opdelinger i teamet

du: en tynd stråle af tale
du kan så mange ord eller
du har altid helt nye måder
at sammensætte dem på

forsøger at lære staklerne
at være mere som dig
tale mere som dig
dette er din agenda, hele din persona
kan indkapsles i dette, siger jeg
første gang, vi mødes

siger jeg, jeg ser dig
jeg ser lige igennem dig
ser dig for akkurat den du er eller
bliver dig for den du er eller
jeg kan snart ikke kende forskel
længere har jeg slet ikke
alle disse ord, mangler ord

forsøger at gøre mine sætninger
mere spændende, insisterer på
at også dansk kan droppe pronominerne
næste skridt: brug de helt forkerte præpositioner
se om staklerne, de fortabte, opdager det
eller byt rundt, lav postpositioner osv. osv.
sådan laver jeg regler for mig selv

tre) sig kun ting, der kan misforstås, altså
opsøg akavetheden, forvirringen
skab en fortælling om dig som noget særligt

så de ser dig, så de lærer
at være mere som dig
havde de da bare været mere som dig
var de ikke endt sån

forstadsforfaldet, de usandsynligt
kedelige regelmæssigheder
gør ikke sådan, tal sådan, sig ikke sn her
sig: akkurat på den måde, ophøj dig selv
vær bare lidt mere interessant
vær international, prøv først engelsk
nej vent, prøv nu tysk, nej andre sprog

forlig dig med dette:
du bliver aldrig som du
altså det du, vi tilstræber os, staklerne
det er problemet med pronomenet
det siger ingenting

stakkels de
der taler i specificiteter konstant
men vi ved bedre
bruger koder som

det kan noget
de har noget
det her det vil noget

vi fortæller dig ikke hvad
før du er en del af et os

FELAGSYR KINGAR FÆLLESDIGTE SAMLJÓÐ

Reykjavík, d. 4. september 2021

Kender du rundesang? Gør det samme, bare med digte. Digtene er skabt i et forsøg på både at få sprog og stemmer til at smelte sammen i enkelte tekster. At få stemmer til at dele hals. I mødet med hinanden; i den kollektive øvelse; i at skrive blindt.

Um hetta var eitt bræv

DANIA O. TAUSEN^{FO} / MAJA MITTAG^{DK} / GUÐRÚN BRJÁNSDÓTTIR^{IS}

um hetta var eitt bræv, hevði eg byrjað soleiðis:
þetta er engin sagnaritun frá miðöldum
hun venter på den tropiske solerois smelter, drikker
det
men hetta er ikki eitt bræv
þetta er heldur ekki játning
det her er fandme kunst

eg drekki tað
drekki þetta í mig eins hægt og ég get
hægter hende af
hvør er hon yvirhvør?
hvers vegna er hún alltaf svona ótrúlega lengi?

længe har jeg haft det sådan:
at eg eri hon, sum bíðar
það eru ekki allir sem kunna að fylgjast með ísnum
bráðna
det siges, at der er delvis sol over Reykjavik
men eg kann ikki siga, at eg havi vitnað tað enn
skýin hanga yfir mér eins og hlýtt teppi
på denne dag skete forvandlingen, en
alt ov kaldan dag um summarið, eg drakk coca-cola
og roykti eina sigarett tá
ég sat úti á bekk
har ingen idé om, hvad jeg skal gøre med alle de
lemmer
men við góðum hugflogi, kann mann altíð brúka alt
til okkurt
nokkrum sinnum dó ég ráðalaus
minnist ikki heilt hvat hendi so

hun, som havde trang til lidt hyggefinger
það er svo græðandi að fylgja eðlishvötunum
kanska er hetta eitt bræv, tí tað kitlar so
ég ætla að fullyrða að þetta sé sagnaritun

drømmer sig væk fra dette sted, hen mod havet,
havnen, haven

Havnin

höfnin er þar sem hún byrjaði og þar sem hún ætla
að enda

op derfra: hende, de kalder Hav-Nina

hon dregur meg inn at sær við sínum langa
peikifingri

ef maður svarar henni drukknar maður eða verður
batterislaus

kanska ein keypmaður

eller måske bare en, der aldrig fandt hjem

úr Keyptannahavn

blekið á þrotum

kanska er hetta ein flöskupostur

en flødeskumskage

Um hetta var eitt bræv ^{FO}

um hetta var eitt bræv, hevði eg
byrjað soleiðis:

hetta er eingin frásøgn úr
miðöldini

hon bíðar til tann tropiski
soleroísurin bráðnar, drekkur
hann

men hetta er ikki eitt bræv

hetta er heldur ikki ein játtan

hetta er fanimi list

eg drekki tað

koyri tað í meg so seint sum eg
kann

krøki hana av

hvør er hon yvirhøvur?

hví er hon altíð so øgiliga sein?

leingi havi eg havt tað soleiðis:

at eg eri hon, sum bíðar

øll duga ikki fylgja við ísinum
sum bráðnar

tað sigst vera sólgloftar í
Reykjavík

men eg kann ikki siga, at eg havi
vitnað tað enn

skýggini hanga yvir mær sum eitt
heitt teppi

hendan dagin hendi broytingin,
ein

alt ov kaldan dag um summarið,
eg drakk coca-cola og roykti eina
sigarett tá

eg sat úti á einum beinki

havi onga hómíng av hvat eg skal
gera við allar hesar limirnar

Hvis dette var et brev ^{DK}

hvis dette var et brev, havde jeg
startet det sådan her:

dette er intet oldtidssagn

hun venter på den tropiske sole-
rois smelter, drikker det

men dette er ikke et brev

dette er heller ikke en tilståelse

det her er fandme kunst

jeg drikker det

jeg indtager det så langsomt jeg
kan

hægter hende af

hvem er hun overhovedet?

hvorfor er hun altid så utrolig
langsom?

længe har jeg haft det sådan

at jeg er hende, som venter

det er ikke alle som kan følge
med isens smelten

det siges, at der er delvis sol over
Reykjavík

men jeg kan ikke påstå, at jeg har
set det endnu

skyerne hænger over mig som et
varmt tæppe

på denne dag skete forvandlin-
gen, en

alt for kold sommerdag, jeg drak
en cola og røg så en smøg

jeg sad ude på en bænk

har ingen idé om, hvad jeg skal
gøre med alle de lemmer

Ef þetta væri bréf ^{IS}

ef þetta væri bréf hefði ég byrjað
svona:

þetta er engin sagnaritun frá
miðöldum

hún bíður eftir að trópíski
Sóleróísinn bráðni, drekkur
hann

en þetta er ekki bréf

þetta er heldur ekki játtning

þetta er list, fjandinn hafi það

ég drekk það

drekk þetta í mig eins hægt og
ég get

sting hana af

hvar er hún eiginlega?

hvers vegna er hún alltaf svona
ótrúlega lengi?

mér hefur lengi liðið svona

að ég sé sú sem bíður

það eru ekki allir sem kunna að
fylgjast með ísnum bráðna

það er sagt að í Reykjavík sé
skýjað með köflum

en ég get ekki sagt að ég hafi séð
það enn

skýin hanga yfir mér eins og hlýtt
teppi

þennan dag urðu umskiptin,
einn

allt of kaldan sumardag, ég drakk
coca-cola og reykti sígarettur
þegar

ég sat úti á bekk

hef ekki hugmynd um hvað ég á
að gera við alla þessa útlími

men við góðum hugflogi, kann
mann allíð brúka alt til okkurt
onkuntíð gav eg upp
minnist ikki heilt hvat hendi so

hon, sum hevði trongd til ein
lítlan fingur

tað er grøðandi at fylgja
lystunum

kanska er hetta eitt bræv, tí tað
kitlar so

eg fari at fullføra hesa frásøgnina

droymir seg burtur haðani, móti
havinum, havnini, havanum

Havnin

havnin er har hon byrjaði og har
hon fer at enda

uppifrá: hana, tey kalla
Hav-Nina

hon dregur meg inn at sær við
sínnum langa peikifingri

um ein maður svarar henni,
druknar hann ella svímar

kanska ein keypmaður

ella kanska bara ein, sum aldrin
fann heim

úr Keypmannahavn

blekkið er uppi

kanska er hetta ein fløskupostur
ein rómakaka

men med god fantasi kan man få
alt til at være noget

nogle gange døde jeg rådvild

mindes ikke helt hvad der så
skete

hun, som havde trang til lidt
hyggefinger

det er så helende at følge
instinkter

måske er dette et brev, fordi det
kilder så

jeg skal bevise at det her er prosa

drømmer sig væk fra dette sted,
hen mod havet, havnen, haven

Havnen

havnen er der hun opstod og der
hun kommer til at ende

hende, de kalder Hav-Nina

hun kalder mig til sig med sin
lange pegefinger

hvis man svarer hende drukner
man eller løber tør for strøm

måske en købmand

eller måske bare en der aldrig
fandt hjem

fra København

blækket er tømt

måske er dette her en flaskepost
en flødeskumskage

en með góðu ímyndarafli má
nýta allt til einhvers

nokkrum sinnum dó ég ráðalaus

man ekki alveg hvað gerðist svo

hún, sem hafði þörf fyrir smá
puttakúr

það er svo græðandi að fylgja
eðlishvötunum

kannski er þetta bréf, því það
kitlar svo

ég ætla að fullyrða að þetta sé
sagnaritun

dreymir sig burt frá þessum
stað, í átt að hafinu, höfninni,
garðinum

Höfninni

höfnin er þar sem hún byrjaði og
þar sem hún ætlar að enda

upp þaðanifrá: hún sem þau
kalla Haf-Nínu

hún dregur mig til sín með
löngum vísifingri

ef maður svarar henni druknar
maður eða verður batteríslaus

kannski kaupmaður

eða kannski bara einhver sem
komst aldrei heim

frá Kaupmannahöfn

blekið á þrotum

kannski er þetta flöskuskeyti
rjólabolla

To taler uden nogen siger et ord

BEINIR BERGSSON^{FO} / SÖLVI HALLDÓRSSON^{IS} / HARALD TOKSVÆRD^{DK} / VALDEMAR KJÆRULFF^{DK}

hasar gummibommssuttarnar
smakka súrari
tá eg eti tær beint av
millum beinini á einum kakumanni

der er snaps, kolde tuborg, lang tid siden
rækker du mig ikke krebsesalaten
knejsjer frem paa midten af bordet og rejer
og rejer og der er masser af rejer, I skal endelig tage

svo hrasa ég í túttunum síru síru súttunum
þú gefur mér annan snafs og klórar mér bakvið
eyrun
sækir handa mér rækjur og sækir handa mér rækjur
klórar mér aðeins meira bakvið eyrun

der er rejer og to taler
og masser rejer og altid to taler
det var ikke et narrativt greb blot reificering af
narrativet
den ene eller den anden eller rejer eller den gule
eller den groenne
det er saa dejligt at se jer alle sammen lad os
dele moderkagen i ti og spise den med rejer
og to taler uden nogen siger et ord

Eg havi ikki hildið ein familjuføðingardag
síðan eg fylti tólv ár
hvert eneste aar er det det samme

en bráðum verð ég jafn gamall og þú
en dag er de alle doede og hvem der bare kunne doe
i dag
havi hug at vera spontanur; eti grønakaku í dag - ein
vanligan hósdag
smilene let tvungne, ordene der synkes med kagen
ný tegund af bakflæði
hurra for helvede vi kommer aldrig igen

Tveimum røðum uttan at siga nakað ^{F0}

hasar gummibommssuttarnar
smakka súrari
tá eg eti tær beint av
millum beinini á einum kaku-
manni

her er ein lítil, kaldar sluppir,
langt síðani síðst

rætt mær krabbasalatina

trokar seg til miðjuna á borði-
num og rækjur

og rækjur og her eru massar
rækjur, fáid tykkum endiliga

so detti eg um suttarnar síru
síru suttarnar

tú gevur mær ein lítlan aftrat og
klórar mær aftanfyri oyrað

fer eftir rækjum fyri meg og fer
eftir rækjum fyri meg

klórar mær lítið sindur meira
aftanfyri oyrað

her eru rækjur og tvær røður

og massar rækjur og altíð tvær
røður

hatta var ikki ein frásagnarlig up-
pílegging, bara ein frásagnarlig
lutliggerð

ein fyri og annar eftir ella rækjur
ella tann gula ella tann grøna

tað er so deiligt at síggja tykkum
øll saman latið okkum

To taler uden nogen siger et ord ^{DK}

de der vingummisutter
smager mere surt
når jeg spiser dem lige fra
mellem benene på en kagemand

der er snaps, kolde tuborg, lang
tid siden

rækker du mig ikke krebsesalaten

knejser frem paa midten af bordet
og rejer

og rejer og der er masser af rejer,
I skal endelig tage

så snubler jeg over sutterne de
sure sure sutter

du giver mig endnu en snaps og
klør mig bag ørerne

henter mig rejer og henter mig
rejer

og klør mig lidt mere bag ørerne

der er rejer og to taler

og masser rejer og altid to taler

det var ikke et narrativt greb blot
reificering af narrativet

den ene eller den anden eller rejer
eller den gule eller den grønne

det er saa dejligt at se jer alle sam-
men lad os

Tvær ræður án þess að nokkur segi eitt einasta orð ^{IS}

þessar gummibommsutúttur
eru súrari

þegar ég borða þær beint upp úr
klofinu á kökukallinum

það eru snafsar, kaldur tuborg,
langt síðan síðast

réttirðu mér ekki krabbasalatið

hangir fram á mitt borðið og
rækjur

og rækjur og það er fullt af
rækjum, þið skulið endilega fá
ykkur

svo hrasa ég í túttunum síru
síru túttunum

þú gefur mér annan snafs og
klórar mér bakvið eyrun

sækir handa mér rækjur og sækir
handa mér rækjur

klórar mér aðeins meira bakvið
eyrun

það eru rækjur og tvær ræður

og fullt af rækjum og alltaf tvær
ræður

þetta er ekki frásagnaraðferð
bara raungerving af frásögninni

þessi eða hinn eða rækjur eða
þessi guli eða græni

það er svo dásamlegt að sjá ykkur
öll sömul eigum við ekki að

deila móðurkaguna í náðum og
eta hana við rækjum

og tveimum røðum uttan at
siga nakað

Eg havi ikki hildið ein
familjuføðingardag

síðan eg fylti tólv ár

hvørt ár er tað tað sama

men skjótt verði eg líka gamal
sum tú

ein dag eru øll deyð og hvør kun-
di bara doyð í dag

havi hug at vera spontanur; eti
grønakaku í dag - ein vanligan
hósdag

lættvungnu smílini, orðini
svølgd við kaku

nýtt slag av bróstsviða

hurra for helviti vit koma aldrin
aftur

dele moderkagen i ti og spise
den med rejer

to taler uden nogen
siger et ord

Jeg har ikke fejret
familiefødselsdag

siden jeg fyldte tolv

hvert eneste aar er det samme

men snart bliver jeg lige så gam-
mel som dig

en dag er de alle doede og hvem
der bare kunne doe i dag

har lyst til at være spontan, spise
grønkage i dag – en almindelig
torsdag

smilene let tvungne, ordene der
synkes med kagen

en ny type surt opstød

hurra for helvede vi kommer
aldrig igen

deila legkøkunni í tíu hluta og
borða með rækjunum

og tvær ræður án þess að nokkur
segi eitt einasta orð

Ég hef ekki haldið
fjölskylduafmæli

síðan eg varð tólf ára

það er eins á hverju einasta ári

en bráðum verð ég jafn gamall
og þú

einn dag verða þau öll dauð og
þann sem gæti bara dáið í dag

langar að vera hvatvís; borða
grænan guðmund í dag, venjule-
gan fimmtudag

brosin örlítið þvinguð, orðin sem
við kyngjum með kókunni

ný tegund af bakflæði

fokking frábært við komum
aldrei aftur

Náttúruyrkingar Naturdigte Náttúruljóð

Reykjavík, d. 5. september 2021

Kender du ordet for [indsæt naturfænomen] på [vælg selv: enten islandsk, dansk eller færøsk]? Ellers er det også ok, fortvivl ikke, naturen er ligeglad. Hvad ser vi, hvis vi bruger hinandens sprog til at beskrive et blad, et stykke perlegrus eller noget fiktivt, der er lige så rigtigt som bladet eller gruset? Hvad hører vi, og hvad kalder vi den lyd, der kommer af en sko, der rammer vandpytten? I mødet med Islands natur; i navngivningen af flora og fauna; i forsøget på det universelle grønne og blå.

VALDEMAR KJÆRULFF^{DK}

Pjask

Pjask pjask

Det er ligemeget

Hvad algerne siger

De passer sig selv

Planter og dyr

væltet ud af munden

på os, men vi kan ikke

blive enige om

hvad de hedder

viðgongdur kveiki kan

sættes til munden og blæses på

mens kvikgræsset bare står der

Fifill maler digtet gult

men bliver ved en fejl

til et enormt mælkebytte

Grenitré i bevidsthedens
baggrund

danner en fælles
referenceramme

og syrens sødme er den samme
for os alle

Og det er ófantaligt
at der ikke

er mere orden til det, men

det er der ikke

Og jeg er sikker på at illgresið
lægger skumle planer på en
måde

ukrudtet aldrig kunne drømme
om

Og nu solglottar tidslerne på en
måde

der aldrig bliver dansk og kvæler
alt andet på engen

Splash^{IS}

Splash splash

Það skiptir engu

Hvað þörungarnir segja

Þeir spjara sig

Plöntur og dýr

vella út úr munninum

á okkur, en okkur kemur

ekki saman um

hvað þau heita

tann viðgongda kveikan má

setja í munninn og blása á

meðan ýlustráíð stendur hjá

Mælkebyttan malar ljóðið gult

en verður fyrir slysn

að gríðarstórum fifli

Grantré í bakgrunni
vitundarinnar

býr til samnefndan
tilvísunarramma

og sæta sýrunnar bragðast eins
hjá okkur öllum

Og það er ófantaligt að það sé
ekki

meiri regla á bak við þetta, en

hún er ekki til

Og ég er viss um að ukrudtet er
með illar áætlanir sem

illgresið gæti aldrei fundið
upp á

Og nú sóglotta þistlarnir
á hátt

sem aldrei verður danskur og kæfa
allt annað á enginu

Skvatl^{FO}

Skvatl skvatl

Tað ger tað sama

Hvat algurnar siga

Tær gera, sum tær vilja

Plantur og djór

bólta út munninum

á okkum, men vit

vera ikki samd um

hvussu tey eita

mann kann seta ýlustráíð

móti munninum og blása

har sum tann viðgongdi kveikin
bara stendur

Várhagasóljan malar yrkingina gula

men av misgávum verður

hon eitt stórt mjólkabýti

Granntræið í bakgrundini í
tilvitinum

skapar eitt felags
fatanarstöði

og tað søta í sýruni er eins
hjá okkum øllum

Og tað er ófantaligt,
at har ikki

er meira skil í tí, men

tað er tað bara ikki

Og eg eri vísur í, at illgresið leggur
óhugnaligar ætlanir

sum ukrudtet ongantíð hevið
funnið uppá

Og nú sóglotta tistlarnir upp á ein
máta

sum ongantíð verður danskt og kvalir
alt annað á bønnum

Kex Hostel, 5. september

Bassen løber op gennem gulvet

nogen laver noise nede i stueetagen

regn falder sagte

bølgeblippet dominerer Reykjavík

og vandet er ikke gråt

men mere mørkeblåt

derude på den anden side af vinduet

Jeg forestiller mig mågerne snakker islandsk

jeg kan ikke forestille mig andet

end en endeløs dialog mellem måger:

“jeg keder mig”

“jeg keder mig mere”

“men jeg keder mig mest”

“jeg keder mig suverænt, når blæsten æder sig ind over Esjan og byen forsvinder i tågens våde favn”

Kex Hostel, 5. september ^{IS}

Bassinn lekur upp í gegnum gólfíð

einhver er með læti á jarðhæðinni

regnið fellur hægt

bárújárnið ræður ríkjum í Reykjavík

og vatnið er ekki grátt

heldur blámyrkvað

þarna hinum megin við gluggann

Ég ímynda mér að mávarnir tali Íslensku

ég get ekki ímyndað mér annað

en endalaus samtöl milli máva:

“mér leiðist”

“mér leiðist meir”

“en mér leiðist mest”

“mér leiðist óviðjafnanlega, þegar vindurinn hellir sér yfir Esjuna og bærinn hverfur í blautan þokufaðm”

Kex Hostel, 5. september ^{F0}

Bassurin rennur upp gjøgnum gólvið

Onkur larmar niðri í niðastu hædd

regnið fellur ljóðliga

rukkujárnið valdar í Reykjavík

og vatnið er ekki grátt

men heldur myrkablátt

har úti á hinari síðuni á rútinum

eg ímyndi mér mäsarnir tosa íslenskt

Eg fái ekki ímyndað mér annað

enn endaleysar samrøður millum mäsar

“Eg keði meg”

“Eg keði meg meira”

“Men eg keði meg mest”

“Eg keði meg allarmest, tá tann hvassi vindurinn hveppir tvørturum Esjuna og býurin hvørvir í tí váta fanginum hjá mjørkanum”

SÖLVI HALLDÓRSSON ^{IS}

Kríubróðir minn

Kríubróðir minn bjó einu sinni
í Sviss

en les brönugras í Vatnsmýrinni
í dag

Kríubróðir minn er músíker
– magnaður!

glamrar á máv í killers
coverbandi

slútir fram af sviðinu í þungum
frakka

slýgræn augun: andamatur
hverfa

bakvið axlarsíða hárið

kríubróðir minn og kærastan
hans

kynntust í vor

en hann vill ekki segja mér hvar

hún heitir Ragnhildur eða
Ragnheiður

mjólkurbyttu með sniglagreiðslu

há til klofsins – Þingeyingur

og vinnur

aðra hvora helgi þerna

aðra hvora helgi laus

kríubróðir minn

er að ganga frá sér í
girðingarvinnu

gengur illa að safna liði

ég vildi að hann gerði sér oftár
dagamun

Ternubeiggi mín ^{F0}

Ternubeiggi mín búði einferð í
Sveits

men lesur borkubóna í
Vatnmyruni í dag

Ternubeiggi mín er tónleikari
– framúrskarandi!

klimprar á líkkur í einum killers
coverbólki

sveigar fram við pallinum í
tungum frakka

slýggigrönu eyguni: dunnatur
hvörvur

aftanfyri akslasíða hárið

ternubeiggi mín og hansara
dama

móttust í vár

men hann vil ekki siga mér hvar

hon eitur Ragnhild ella
Ragnheiður

hagasólja við sniglahári

hög til skrevið – Þingoyingur

og arbeiðir

aðru hvörja viku vaskifólk

aðru hvörja viku leys

ternubeiggi mín

fer illa av
girðingarumvælingum

tað gongur illa at savna fólk

eg hevði ynskt hann tók sær dag
í millum

Min havternebror ^{DK}

Min havternebror boede engang i
Schweiz

men læser gøgeurt i Vandmyrerne
i dag

Min havternebror er musiker
– magnetisk!

klimprer på en måde i et killers
coverband

hænger ud over scenen i en tung
frakke

de andemadsgrønne øjne: andemad
forsvinder

bag det skulderlange hår

min havternebror og hans
kæreste

mødtes i foråret

men han vil ikke fortælle mig hvor

hun hedder Ragnhild eller
Ragnhilde

mælkebytte med sneglefrisure

højt til skridtet – Þingeyingur

og arbejder

hver anden weekend stuepige

hver anden weekend fri

min havternebror

overanstrenger sig med
hegnarbejde

det går skidt med at få hjælp

jeg ville ønske, han oftere havde
kvalitetstid

drægi Ragnheiði út í dans
drægi Ragnhildi út í lindy-hop
skoskan pjask, vallhumall
dýfði tánnum í slýið

ýldi í strá
dræpi snigil
sushi train – dagamun

tók Ragnheiður út í dans
tók Ragnhild út at lindy-hoppa
skotskt skvatl, rølika
dypaði tærnar í slýggj

spældi á strá
dræp sniglar
rennibandssushi – dag í millum

trak Ragnhild med ud at danse
trak Ragnhilde ud at lindyhoppe
skotsk pjask, rølliken
dyppe tærne i andemaden

spille på strå
dræbe en snegl
running sushi – kvalitetstid

BEINIR BERGSSON ^{FO}**Náttargarðurin****Nattegården** ^{DK}**Náttgarðurinn** ^{IS}

Eru gularøtur soppar
sum trívast undir sólgloTTa?

Er gulerødder svampe
som trives under solpletter?

Eru gulrætur sveppir
sem þrífast í sólarglætu?

Tú klórar meg
 um bringuna
 þilkar skorpuna av
 blóðið rennur
 niður í moldina
 tú sigur eg líkist
 einari stórrukkutari hómiliu
 ella sprongdum fýrverki
 eg kenni hvussu
 sopparnir taka mína vætu til sín
 toyggja seg
 liva sum
 framhald av tí rotna
 verða spøkilsisaktigir
 teir sveiggja allir við
 rútmuni
 í mínum hjartaslátttri
 gerast spakuliga
 til hattifnattasoppar
 sum fylla
 tómrúmið
 í eplaveltuni á mínum búki

Du klør mig
 på brystet
 piller skorperne af
 blodet løber
 ned i jorden
 du siger jeg ligner
 en kruset skræppe
 eller udbrændt fyrværkeri
 jeg mærker hvordan
 svampene tager min væske til sig
 den udvider sig
 lever som
 en fortsættelse af det rådnede
 bliver spøgelsesagtige
 de svajer alle frem og tilbage til
 takten
 af min hjertebanken
 bliver langsomt
 til hattifnattisvampe
 som fylder
 tomrummet
 i kartoffelmarken på min mave

Þú klórar á mér
 bringuna
 þillar hrúðrið af
 blóðið rennur
 niður í moldina
 þú segir að ég sé eins og
 hrukkunjóli
 eða sprungin raketta
 ég finn hvernig
 sveppirnir draga í sig bleytuna
 frá mér
 teygja sig
 lifa áfram sem
 framhald þess rotna
 verða draugalegir
 sveigjast allir í takt við
 hjartslátt minn
 breytast hægt
 í hattifattasveppi
 sem fylla upp
 í tómarúmið
 í kartöflubeðinu á bumbunni
 minni

BEINIR BERGSSON ^{FO}

Sum ein morðsnigil
merki eg teg bara
tey fuktigu stöðini
á mær
um næturnar
síggi slímið
í mínari song
morgunin eftir
tað einasta prógvið
eg havi
at tú einaferð
lást undir liðini á mær

Som en dræbersnegl
mærker jeg kun at du rører
de fugtige steder
på mig
om natten
jeg ser slimet
i min seng
dagen efter
det eneste bevis
jeg har
på at du en gang
lå ved siden af mig

Eins og morðsnigill
finn ég bara fyrir þér
á saggasömu stöðunum
mínum
á næturnar
sé slímið
í rúminu mínu
daginn eftir
eina sönnunin
sem ég hef
fyrir því að þú lást einu sinni
við hliðina á mér

Eg havi nógvur hvannir
í mínum vindeyga
sum senda náttarsignal
út til svartaklukkurnar
rópar tær til sín

Jeg har mange kvanplanter
i mit vindue
som sender nattesignaler
ud til løbebillerne
råber dem til sig

Ég er með margar hvannir
í glugganum mínum
sem senda næturmerki
til járnsmiðanna
kalla þær til sín

BEINIR BERGSSON ^{FO}

Veltan og kirkjugarðurin
liggja bæði á oyruni
í Sørvági
eg gevi tær
gularøturnar
eg tók haðani
uttan at fortelja tær

Grøntsagshaven og kirkegården
ligger begge på den grusede
strandbred i Sørvågur
jeg giver dig
gulerødderne
uden at fortælle dig
hvor jeg har dem fra

Beðið og kirkjugarðurinn
eru bæði á eyrinni
í Sørvági
ég gef þér
gulræturnar
sem ég tók þaðan
án þess að segja þér

Suðið
hoyrist
tá mýrufipurnar
leggja síni ullhár
omaná hvørja aðra
sum skapa tær
eina langa röð
av sambundnum
plantulívi
undir og yvir moldini
dansa ketudans
undir himmalhválvinum

Suset
høres
nár kærulden
lægger sine uldhår
ovenpå hinanden
som skaber en
lang række
af sammenfiltret
planteliv
under og over jorden
de danser kædedans
under himmelhvælvingen

Kliðurinn
heyrast
þegar klófifurnar
leggja ullarhárin sín
oná hver aðra
eins og þær myndi
langa röð
af samtengdu
plöntulífi
undir og ofar moldu
dansi keðjudans
undir himnahvelfingunni

BEINIR BERGSSON ^{FO}

Bít eitt sindur fastari
í mína vörr
og smakka
sýrublaðið

Bid lidt hárdere
i min læbe
og smag
syrebladet

Bíttu aðeins fastar
í vörina mína
og smakkaðu
hundasúruna

Tú hyggur at teimum reyðu
prikkunum á mínari bringu
og hikrar at nerta meg
sum ivast tú í
um eg eri ein brenninota

Du ser på de røde
prikker på mit bryst
og tøver med at røre mig
som om du ikke ved
om jeg er en brændenælde

Þú horfir á rauðu
dílana á bringunni
og hikar við að snerta mig
eins og þig gruni
að ég sé brenninetla

HARALD TOKSVÆRD ^{DK}

TidseL og Nælde

Der kravler sorte ting i jorden her
under den grå beton
lagt som et kvælende tæppe over
dybets svale dynd

hviskende syngende ting
hvis sorte fingre bryder
som tidslar gennem græsset
synger om svundne kæmper og
urhavets tætte favn

bryder sten og jern med
skidne nælder
og gøgeurt
åbner sprækker og afgrund
i det trygge evige grå

deres sange synges i
terneskrig og svampesporer
der hænger tungt på vinden
i bækkenes grønsorte slam der
driver dovent langs verdens
bund

deres øjne spejder sort
fra kvanens knop og kruset
skræppe
vajer blidt med vinden ser
alle grå synder
kalder til stille krig i
blækhattes dulmende gift og

Tistil og Nota ^{FO}

Svørt ting krúpa í jørðini her
undir gráa betonginum
lagt sum kvælandi teppi yvir
djúpsins svalu runu

teskandi syngjandi ting
hvørs svørtu fingrar brótast
sum tistlar gjøgnum grasið
syngja um horvnar risar og
frumhavsins tætta favn

bróta stein og jarn við
skitnum notum og
børkubóndum
opna sprekkur og dýpið
í tryggja æviga gráleikanum

sangur teirra verður sungin í
ternuskríggi og soppagróðri
sum hanga tungt á vindinum
í løksins grønsvørtu móru sum
rekur dovið á verðsins
botni

eygu teirra skimast svørt
frá hvannaknoppum og stór-
rukutum hómilium
flagsa blítt við vindinum síggja
allar gráar syndir
kalla til stumt kríggj í
blekksoppanna doyva eitri og

Pistill og Netla ^{IS}

Það skríður eitthvað svart í
jørðinni
undir grárri steinsteypunni
sem er lögð eins og kæfandi
teppi yfir
forað hins kalda djúps

eitthvað hvíslandi syngjandi
svartir fingurnir brjótast
sem þistlar gegnum grasið
syngja um horfna risa og
frumhafsins þétta faðm

brýtur stein og járn með
skítugum netlum
og brönugrasi
opnar sprungur og hylðýpi
í hinum tryggja eilífa gráma

söngvar þess eru sungnir í
kríuöskri og sveppagró
sem hangir þungt á vindinum
í grænsvörtu slýi lækjanna sem
rekur letiliga með fram botni
heimsins

svört augu þess skyggast
frá knappi hvannarinnar og
njólans
blaka blítt með vindinum sjá
allar gráar syndir
kalla til þöguls stríðs í
ilmandi eitri blekhatta og

snegles træge mord

der kravler sorte ting i
jorden her

forladte og forglemt

fordums sange kvalt

af havets kolde favn og jordens
grå titaner

af malm og sand tvunget

blodigt fra bjergets bund

de kravler blot stille

men synger og ser endnu

sniglanna treka morði

svørt ting krúpa í
jörðini her

forlátin og gloymt

fornaldarsangirnir kvaldir

av hafsins kalda favni og jarða-
rinnar gráa titanum

av málm og sandi tvungin

blóðugt av fjallsins botni

tey krúpa bert still

men syngja og síggja enn

stirðlegu morði snigla

það skriður eitthvað svart í
jörðinni

yfirgefið og gleymt

söngvarnir forðum kvaldir

af hafsins kalda faðmi og gráum
títönnum jarðar

þvingaðir af málm og sandi

blóðugt frá botni fjallsins

það skriður hljóðlega

en syngur enn og sér

GUÐRÚN BRJÁNSDÓTTIR ^{IS}

snigillinn

yfir girðinguna
 upp á fjallið
 ofar, ofar,
 reima gönguskóna
 laga sokkana
 þreytast á mölinni
 stelast út af stígnum
 renna á hljóðið
 lækjargutlið
 æja við hlið
 vatnsuppsprettunnar
 leggjast í mosann
 finna hann
 breytast í svað
 sökkva
 niður í drulluna
 fljóta
 yfir í lækinn
 festast
 í slýinu

heyra í hrjúfri
 slímugri
 húðinni
 mjakast
 í gegnum drulluna
 finna að
 morðsnigillinn
 nálgast

snigilin ^{FO}

upp um garðin
 upp á fjallið
 hægri, hægri,
 binda lissurnar
 hála í sokkarnar
 troyttast av grúsinum
 sníkja seg av vegnum
 fylgja ljóðinum
 áartutlinum
 steðga á við
 kelduna
 liggja í mosanum
 merkja hann
 gerast til runu
 søkka
 niður í mórana
 flóta
 móti løkinum
 fangast
 í slýnum

hoyra ruffluta
 slímuta
 hamin
 aka seg
 gjøgnum mórana
 merkja at
 morðsnigilin
 nærkast

sneglen ^{DK}

over gærderne
 op ad bjerget
 højere, højere
 at binde vandrestøvler
 at rette på sokker
 at trættes af gruset
 at snige sig langs stien
 at følge lyden
 af skulpen
 at hvile
 ved kilden
 at lægge sig i mosen
 at mærke hvordan
 den ændrer sig til dynd
 at synke
 ned i slammet
 at flyde
 ned til bækken
 at fæstnes
 til de tætte siv

at høre den ru
 slimede
 hud
 snegle sig
 igennem dyndet
 at føle
 dræbersneglen
 nærme sig

DANIA O. TAUSEN ^{FO}

eg missi náttúruna

millum sólglottarnar
kann eystanvindurinn finna
uppá at strúka
mýrifípunum um ennið

tær sveiga í felag á ongini
nikka vælnøgðar
meðan dúnuta hárið ljósna
takka fyrri dagen sum fór

eg savni nakrar fípur í lógvan
rulli tær til smáar
bummullskúlur
smoyggi tær fyrst í lumman
seinni í koddavárið

við hálvum eygað
opnum
kroysti eg kjálkan móti
koddanum
við aðrari hondini í várinum
veit eg fípunar trívast
væl undir enninum á mær

í ánni svimja eisini dunnur
um náttina
eingir náttarravnar
ella uglur bara vit
sum liggja vakin
við ongum

jeg taber naturen ^{DK}

mellem solglimtene
kan østenvinden finde
på at stryge
kærulden over panden

de svajer sammen på engen
nikker fornøjet
mens dunede hår lysner
takker for dagen som gik

jeg savner kæruld i håndfladen
ruller dem til små
bomuldskugler
sniger dem i lommen
senere i pudevåret

med halvt øje
åbent
presser jeg kinden
mod puden
med en hånd i våret
ved jeg at kærulden trives
godt under panden på mig

í áen svømmer også ænder
om natten
ingen natteravnar
eller uglur kun os
som ligger vågne
med intet

ég missi af náttúrunni ^{IS}

á milli sólargeislanna
getur austanvindurinn fundið
upp á að strjúka
fífunum um ennið

þær sveigja sig saman á enginu
kinka ánægðar kolti
um leið og dúnhárið lýsist
þakka fyrir daginn sem leið

ég tíni nokkrar fífur í lófann
hnoða þær í litlar
bómullarkúlur
smeygi þeim fyrst í vasann
síðan í koddaverið

með hálfu augað
opið
þrýsti ég vanganum
við koddann
með eina hönd í verinu
veit ég að fífurnar dafna
vel undir enninu á mér

í ánni synda einnig endur
um nætur
engir næturhrafnar
eða uglur bara við
sem liggjum vakandi
með ekkert

DANIA O. TAUSEN ^{FO}

ljósi náttarmyrku
morgnarnar vita vit
hvussu mann spælir borðtennis
móti golfstreyminum

vit liggja innballað
í okkara fjálga bóli
meðan steggin kavar
og lúrir eftir dunnuendum
undir vatnsorpuni
í slýggjutu tjörnuni

viðhvørt er fragari
at blunda

tá veruleikin gerst eitt sindur
ilsvíggin

tá tað gýsur inn gjøgnum
vindeygað

hurðin hóttir og verður trekt
ígjøgnum kamarið

suðið frá vindinum

hvinið, ein doyggjandi úlvur

tá hopi eg tað er trygt
í ánnið har

eingin tímir at leita

í hesum regninum

fær sjálvt ókrútið frið

at vaksa

eg missi náttúruna

eg missi

hvussu hon leikar á

vaksur og fólnar

meðan eg sovi

í míni plantuetandi

lys nattemørke
morgener ved vi
hvordan man spiller bordtennis
mod golfstrømmen

vi ligger indsvøbt
i vores lune leje
mens andrikken dykker
og lurer efter andenumser
under vandskorpen
i den slimede sø

sommetider er det bedre at
blunde

når virkeligheden bliver lidt
vranten

når det blæser ind gennem
vinduet

døren truer og trækkes gennem
værelset

suset fra vinden

hvinet, en døende ulv

da håber jeg at det er trygt i åen
hvor

ingen gider at lede

i denne regn

får selv ukrudtet fred

til at vokse

jeg taber naturen

jeg taber

hvordan den hærger

vokser og visner

mens jeg sover

i min plantespisende

ljós náttsvarta
morgna vitum
hvernig maður spilar borðtennis
við golfstrauminn

við liggjum innvafin
í hlýja bólinu okkar
á meðan steggurinn kavar
og skimar eftir andarössum
undir vatnsborðinu
í slímugri tjörninni

stundum er betra
að blunda

þegar veruleikinn gerist örlítið
afundinn

þegar það blæs inn
um gluggann

hurðin ógnar og trekkir gegnum
herbergið

gnauðið frá vindinum

hvinurinn, deyjandi úlfur

þá vona ég að það sé öruggt í ánni
þar sem

enginn nennir að leita

í þessari rigningu

fær sjálft illgresið frið

til að vaxa

ég missi af náttúrunni

ég missi af

hvernig hún geisar

vex og fólnar

á meðan ég sef

í mínum plöntuétandi

trætilgjørdu smáttu
vaksur
svampur og mosi
á veggjunum
viðhvørt
um tú hyggur væl eftir
sært tú kanska eina eldflugu
um summarið
gert tú tær ómak
ber kanska til at síggja
fyrstu sólglottarnar
áðrenn tú sovnar

trætilberedte hytte
vokser
svamp og mos
på væggene
sometider
hvis du kigger godt efter
ser du måske en ildflue
om sommeren
gør du dig umage
er det måske muligt at se
de første solglimt
før du falder i søvn

trébúna kofa
vex
sveppur og mosi
á veggjunum
stundum
ef þú tekur vel eftir
sérðu kannski eldflugu
um sumarið
gerir þú þér ómak
nærðu kannski að sjá
fyrstu sólargeislana
áður en þú sofnar

MAJA MITTAG^{DK}

De yngste

brændenælderne nærmest danser

mens de yngste børn kredser, vandrer

vander kærtidslerne med dunkene hjemmefra

vender rundt, venter på vennerne

de vigtige børn smadrer

sig gennem røllikerne, de almindelige

tjatter, pjasker, skvulper sig gennem

algerne, andemaden og slammet og slimen

det ældste af de yngste

barnet med dræbersneglen slimende opad ulden

hen mod brændenælderne

børneforskerne tester

hypotesen: dræbersnegl

mod brændenælde

mod tidsel

mod kvikgræs

mod stødhegn

mod sildemåge

mod gøgeurt

de yngste børn bag nælderne, nælderne

alle mod denne himmel

derude i jagttårnet i trækronerne

det ældste yngste barn, de andre kriblende i kartoffelmarken

Tey yngstu^{FO}

brenninoturnar nærkast dansa

meðan tey yngstu börnini ringja seg, reika

vatna mýritistlunum við dunkunum heimanífrá

venda sær, bíða eftir vinunum

týdningarmiklastu börnini sorla

seg gjøgnum rølikkurnar, tey vanligu

klíkkja, tvassa, skvatla seg gjøgnum

algurnar, dunnumatin, slýggið og slímið

tey yngstu av teimum yngstu

barnið við morðsnigilinum slímandi upp eftir ullini

yvir móti brenninotunum

barnagranskararnir kanna

hypotesuna: morðsnigilin

móti brenninotuni

móti tistlinum

móti víðgongda kveikinum

móti stoytheginum

móti likku

móti børkubónða

tey yngstu börnini aftanfyrir noturnar, noturnar

øll móti hesum himlinum

har úti í veiðutorninum í trækrununum

tað elsta yngsta barnið, hini krúpandi í eplaveltuni

Peir yngstu^{IS}

brenninetlurnar nánast dansa

meðan yngstu krakkarnir, hringsóla, ráfa

vökva mýrarþistlana með dunkunum að heiman

snúa sér, bíða eftir vinunum

mikilvægu krakkarnir ryðja

sér gegnum vallhumlana, þessir venjulegu

djöflast, busla, gutla sér gegnum

þörungana, andamatinn og leðjuna og slímið

hinn elsti af þeim yngstu

krakkinn með drápsnigilinn slímandi upp úr ullinni

í átt að brenninetlunum

barnarannsakendurnir sannreyna

kenninguna: drápsnigill

á móti brenninetlu

á móti þistli

á móti melgresi

á móti rafmagnsgirðingu

á móti sílamáv

á móti brönugrasi

yngstu krakkarnir bakvið netlurnar, netlurnar

allar til móts við þennan himin

úti í veiðiturninum í trjákrónunum

elsti yngsti krakkinn, hin skriðandi í kartöfluakrinum

det ældste yngste kaster med
håret nu

slár en latter op,
se på jer selv

se det nu akkurat sådan her:

de yngste børn i
kunstsvømmningsformationerne

har du set det
på hovedet før?

denne atypiske dans, svajen,
sitren nærmest

stød gennem alle lemmerne

klemmerne og propperne

huller, der fyldes

af vandet, vandes

det ældste yngste hujer nu,
filmer nu

et af de yngste skydes op af
skuddene

lander måske ved grantræerne i
markkanten

indtager karl johanerne i den
magre skovbund

kalder de andre til sig

dette yngste af de yngste, det
stikker

smørblomsterne, ranunklerne i
halsene

en lyd af skræppen i skovbrynet

tey elstu yngstu syfta við hári-
num nú

bróta út í látur, hygg eftir tykkum
sjálvum

hygg eftir tí akkurat soleiðis her:

tey yngstu börnini í
listasvimjiskipanini

hefur tú sæð tað á hövðinum
fyrr?

hesin sjáldsami dansurin, sveiga-
nin, suðið næstan

stoyt gjøgnum allar limirnar

klemmurnar og propparnar

holini, sum fyllast

av vatni, vatnast

tey elstu yngstu geyla nú, filma
nú

eitt av tí yngsta verður skotið
upp av skotunum

lendur kanska við grantræið á
markkantinum

inntekur karl johanarnar í slaka
skógarbotninum

kallar hini til sín

hetta yngsta av tí yngsta, tað
stingur

svínasóljurnar, snjósóljurnar í
hálsunum

eitt ljóð av gorri í skógarbrúnni

sá elsti yngsti sveiflar
hárinu nú

skellir hann upp úr,
sjáið ykkur

lítum á það akkurat svona:

yngstu krakkarnir í
sundfimleikamyndunum

hefurðu séð þetta
á hvolfi áður?

þessi óvenjulegi dans, sveigjan,
nötrið næstum

stuð gegnum alla útlimina

klemmurnar og tapparnir

holur, sem fyllast

af vatni, venjast

elstu yngstu skarkalast núna,
taka upp

eitt þeirra yngstu skýst upp úr
sprotunum

lendir kannski við grenitrén við
enda akursins

hámar í sig kúalubba úr magra
skógarbotninum

kallar á hina að koma

hinn yngsti af þeim yngstu,
treður

smjörblómunum, sóleyjunum í
hálsana

hljóð í brabra við skógarjaðrinn

SAMRØÐUR VIÐ SAFNAHÚSIÐ / SAMTALER MED SAFNAHÚSIÐ / Í SAMTALI VIÐ SAFNAHÚSIÐ

Reykjavík, d. 5. september 2021

Har du nogensinde snakket med et hus? Måske med kunst så? Teksterne er bragt til live i mødet med kunsten; i horisonten mellem kunstarter; i meditation over værket.

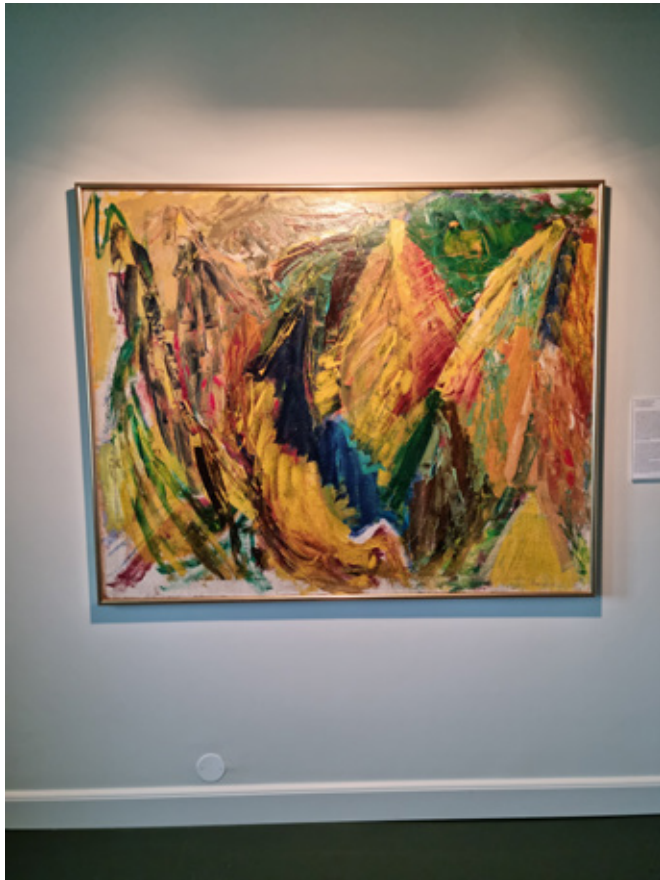
Svanasöngur, Jóhannes Kjarval, 1966

VALDEMAR KJÆRULFF ^{DK}

OPVÅGNEN FRA SKABELSEN

Jeg ved ikke hvor længe vi har stået og stirret mod horisonten. Jeg ved ikke hvorfor vi i første omgang besluttede os for, at det var en god ide. Men noget har ændret sig. Se din skulder, se hvordan den vokser sig. Det er helt forkert og hvorfor er dine ben så hvide. Det er som om du ikke kan holde på dig selv, som om du siver ud af din egen krop, min elskede. Jeg havde lovet dig at kigge mod horisonten, men jeg ser også bagud nu. Hovedet formet som et fuglekranie. Jeg stirrer 180 grader og jeg kan ikke lade være med at lægge mærke til dit stoiske blik. Fastfrosset og deformt. Hvem er det, der har sat gang i denne evige

opløsning af vores kroppe, som aldrig kommer videre? Hvem er det, som har sat mig i verden? Halvt transparent med spurvehoved og min elskedes krop halvt udvisket og sammenfiltret med det smeltende blågrønne græs. Hvem indeholder dog en ondskab stor nok til at sætte os i verden på denne måde? Hvad er der gået gennem min skabers hoved, da de tænkte at min krop skulle være ren luft og hovedet ren jord. Jeg vil ikke være en krop i gasform, jeg vil have kød og knogler at danse i, men jeg sidder fast her. Kun i stand til at betragte verden foran os, altid statisk og forudsigelig. Og verden bag os, i evig forandring.

Gullfjöll, Svavar Guðnason, 1942

GUÐRÚN BRJÁNSDÓTTIR^{IS}

GULLFJÖLLIN

Hefurðu farið á
Gullfjöllin?
hefurðu klifið þau?
hefurðu komist
upp á tindinn
enn
eða ertu að
bíða eftir að
finna rétta tímann
til að skreppa?

ég fór í síðustu viku
–það var æði–
ótrúlega hressandi
mér leið svo vel
á leiðinni upp
varð aldrei þreytt
þetta er eins og
fíkn
skilurðu?
ég bara lifi
fyrir þetta
þú veist
að finna þetta
ferska loft
og þegar maður
kemur upp
þegar maður kemst
á leiðarendu

taka síðan með sér
svolítið gull

GULDBJERGENE^{DK}

Har du været på
Guldbjergene?
har du bestaget dem?
har du været
på toppen
endnu
eller
venter du på
at finde det rigtige tidspunkt
at smutte på?

jeg gjorde det i sidste uge
–det var vildt–
utrolig forfriskende
jeg havde det så godt
på vejen op
blev aldrig træt
det er ligesom
en afhængighed
forstår du?
jeg lever bare
for det
du ved
at finde den
friske luft
og når man
kommer op
når man kommer
til rejsens ende

så tager man
lidt guld med

á leiðinni til baka

þú verður eiginlega
að fara á Gullfjöllin
þú ættir að skella þér
bara spurning um að finna
réttu veðrið
réttu daginn
réttu ástandið

en síðan er þetta
bara einhvern veginn
að vera kominn af stað
skilurðu
ekkert mál

þú færir létt með þetta
það er bara einn erfiður kaffi
þverhnipt brekka
þar sem hætta er á
að hrasa í mölinni

það er hægt að detta
niður gilið
og brjóta á sér bein
eða rotast
og liggja þar
hreyfingarlaus
og vona að einhver
komi
að bjarga manni
skilurðu?

en eftir þessa brekku

på vej tilbage

det må man virkelig
tage til Guldbjergene
du burde slå et smut forbi
det er bare et spørgsmål om at finde
det rigtige vejr
den rigtige dag
den rigtige tilstand

men så er det her med
bare på en eller anden måde
at være kommet afsted
forstår du
intet problem

du bevæger dig let
det er bare et vanskeligt kapitel
stejle skråninger
hvor der er en risiko for
at snuble i gruset

det er muligt at falde
ned ad kløften
og brække knogler
eller vakle
og ligge der
ubevægelig
og håbe at nogen
kommer
for at redde dig
forstår du?

men efter den her skråning

er þetta bara auðvelt
bara mjög góður stígur
bara þægilegt

ég er bara þannig gerð
elska bara að fara í fjallgöngur
skilurðu
ég lifi fyrir það
ég dey fyrir það

þú ættir eiginlega að skella þér
á Gullfjöllin
þú bara verður

er det bare nemt
bare en meget god sti
bare behagelig

jeg er bare sådan
elsker bare at tage på vandretur
forstår du
jeg lever for det
jeg kunne dø for det

du burde faktisk slå et smut forbi
Guldbjergene
det skal du bare

Ganymedes, Bertel Thorvaldsen, 1804

HARALD TOKSVÆRD^{DK}

GANYMEDES/DIONYSOS

Jeg er blevet tvunget til et recaste Ganymedes i rollen som Dionysos. Jeg har intet behov for sagnhelte, Zeus-simps eller mytologiske twinks i nuværende øjeblik, blot en skulder at hamre på, og hvor paederastia nok har sine forsvarere endnu (kigger på dig, Jeppe Kofoed,) er ungt og skjoldbærende kød ikke brugbart til den givne funktion. Dionysos (Dion, plejer jeg at kalde ham) og jeg går way back, vi er gamle kammerater, har godt af hinandens selskab. Han, der som jeg er både fader af alle verdens mysterier og alle verdens Just Eat-indkøb. Han, der som jeg ikke er vinbærer, men – drikker – et langt mere ærefuldt hverv, vides det. Han, der er mæcen for både blodtørstige maenader (Orfeus' bacchiske mordersker,) og øltørstige Henning, nede på den lokale.

Det er ikke længe siden, vi sidst har set hinanden, men dog sjældent, at vi er alene – blot han og jeg i den sorte, trygge hule. Han, udskåret i hvid sten med bar dolk og vaskebræt, jeg, udskåret i usselt kød, krøbet sammen i rummets mørkeste hjørne. Hans mest nedrige trick var velsagtens, at gøre sig til gud for kampdruk uden at udfylde posten som tømmermænds-protector i samme ombæring. Han, der kun ser dine øjne i mørke nætters favn, der kun griber din hånd, når den allerede er begyndt at skælve. Han, der glædeligt finder dig på svedige dansegulve og uforsigtigt hvidtstrøede håndvaske, men aldrig i koldsvævedede lagener eller på kanten af morgenlyset. Han, der kysser dig tæt og varmt, kvæler dig i kærlighed, for at danse ud af rækkevidde i næste øjeblik. Vi kender hinanden godt, han og jeg.

Men denne gang har jeg ham. Der er ingen steder at flygte hen; hulen er smal, og jeg har lukket døren. Desuden er han hugget af sten, og dermed liden mobil. Denne gang skal jeg vriste omsorg fra hans kolde, hårde materie om det dræber mig – der er kun denne ene time, og min improviserede genmaterialisering fra sagnhelt til fader af mord, druk og mysterier holder nok ikke i længden. Jeg fortæller ham drævende, at han er dårligt gengivet; alle ved vel efterhånden, at der ingen hvide statuer var i Hellas. Det var blot afskallet maling og selvfede nationalromantikeres fetischerende efterrationaliseringer, der efterlod ham hvid, han var sikkert malet i gyselige nuancer af magenta og cyan. Dermed har han tydeligt tabt i autencitet, og må overgive omsorgen omsider. Men intet hjælper det, og kolde øjne i hård sten glør skarpt og ligegyldigt på mit besejrede legeme. Jeg prøver mig da med en brydekamp – men stenen vinder over kødet, som guden over mennesket, og vi er lige vidt. Måske er der ikke meget platonisk potentiale i mig, trods alt. Måske var vi ikke så gode venner endda.

Yfirborð – mannvirki, Guðjón Ketilsson, 2011

Sumarkvöld (Öræfajökull), Ásgrímur Jónsson, 1912

MAJA MITTAG ^{DK}

Gul stue, rosa stue

i pulterkamret findes stabler af gamle møbler
en form for voksenlivstetris, overgangsrite
alle de steder og situationer, hun har boet i
forskellige konstellationer af mennesker og
kvarterer

i den gule stue var landskabsmaleriet
der strakte sig afskyeligt langt
husker, hvordan hun opfandt nye historier om det
hver gang andre mennesker besøgte den situation

hun sagde: vi besluttede os for at køre en tur den
dag, altså uden mål, du ved, vi kørte bare så lidt
rundt på må og få og så hvad vi så, sådan var det
den dag, måske var det en søndag, det føltes som
søndag, jeg husker ikke, men altså der i bilen på
bagsædet sad jeg og malede det her maleri, det
skulle egentlig bare lige have kunnet være på et A4-
ark, men mens vi kørte var det som om landskabet
strakte sig uendeligt og jeg fik sindssygt travlt med
at klistre nye A4-ark til det, jeg malede på, med
brugte tyggegummier, mja, altså det fungerer lidt
som abesnot, forstår du det, ja, nej, det kan også
hedde lærertyggegummi, måske lærersnot, det kan
jeg godt se nogen sige for mig

en anden gang gik historien på
en gadekunstner et sted i Sydeuropa
hvordan de var sprunget til siden
da en bil kom buldrende
uden at slippe lærredet
hvordan alting så strakte sig

i den rosa stue med de tunge gardiner
hvor hun kun boede kortvarigt
eller det vil sige hendes ven boede der kortvarigt
hun var bare endt op der en dag, havde siddet fast
lidt
herinde var vægtæpper
solen holdt ude af vinterdynamoerne
med bonusfunktionen: gardin, det er klart
husker tydeligst glasbordet med stålskellettet
og skitser af den islandske natur mellem den indre
og ydre glasplade
at han en dag var kommet ind
nøje havde fotograferet hver skitse med
spejlreflekset
besluttet, at dette var et vigtigt øjeblik
det her skal jeg huske

DANIA O. TAUSEN ^{FO}

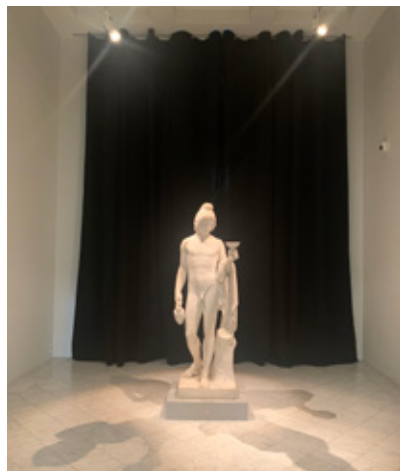
eg á safnahúsinum

eg (1998) gangi
hálvttóm upp
gjögnum trappurnar
tær eru helst eins gamlar og húsini (1908)
kanska shine'aðar av nýggjum

eg (1998) hyggi
til vinstru: damuves
til högru: riddari
– við liminum úti

eg (1998) vendi mær
skjótt oman aftur
gjögnum trappurnar
til vinstru: harraves
til högru: kaka á lörifti
hon mann verða nakað turr (1999)

eg (1998) leypi
inn við síðuna av

jeg på safnahúsið ^{DK}

jeg (1998) går
halvtom op
gennem trapperne
de er nok lige så gamle som huset (1908)
måske "shine'ede" på ny

jeg (1998) ser
til venstre: dametoilet
til højre: ridder
– med kønsdelene ude

jeg (1998) vender mig
hurtigt om igen
gennem trapperne
til venstre: herretoilet
til højre: kage på lærred
den må være tør nu (1999)

jeg (1998) hopper
ind ved siden af

Ganymedes, Bertel Thorvaldsen, 1804

har lött strok og kubistar hava ræðið
 mangli orð, eg ikki dugi at skriva
 í djúpar yrkingar á mínari hálvfinu iPhone (2019)
 undir henni gána skógvar mínir at mær
 teir kundu verið skiftir út
 um ein mánaða ella tveir (ca. á jólum 2021)

ein ljóskrúna (frá ca 1960'unum)
 speglast í gólvinum tá eg gangi
 eg gangi á gólvinum og sveitti
 traðki á gólvið og gangi
 niðan aftur gjøgnum trappurnar
 og gangi

eg (1998) føli
 at eg gangi á söguni í húsinum
 á minnum sum ikki eru míni

hvor strøglinjer og kubister har magten
 mangler ord, jeg ikke kan skrive
 i dybe digte på min halvfine iPhone (2019)
 under den glør mine sko på mig
 de kunne være skiftet ud
 om en måned eller to (ca. til jul 2021)

en lysekroner (fra ca. 1960'erne)
 spejler sig i gulvet når jeg går
 jeg går på gulvet og sveder
 træder på gulvet og går
 op gennem trapperne igen
 og går

jeg (1998) føler
 at jeg går på historien i huset
 på minder der ikke er mine

Omaná til góða lagið, Þorri Hringsson, 1999

eg (1998) mungi
eftir kaku
sum ikki er mín

gangi forbí
mannfólkavesið
til vinstru: eitt sjónvarp
– sum tosar við meg
til högru: ein hurð uttan hurð

gangi gjögnum hurð
uttan hurð síggi
naknar figurar í glasskápum

eitt ljós (2016)
hitar mær nakkan
eg (1998) vendi mær á
fái eitt spotlight
í andlitið og sveitti

jeg (1998) har lyst
til kage
der ikke er min

går forbi
herretoilettet
til venstre: et fjernsyn
– som taler med mig
til højre: en dør uden dør

går gennem dør
uden dør ser
nøgne figurer i glasskabet

et lys (2016)
varmer min nakke
jeg (1998) vender mig om
får et spotlight
i ansigtet og sveder

Sjónvarpssending gjörd til framsýningina
Íslensk myndlist í 1100 ár, 1974

tað gongur upp fyri mær (1998)
at eg skuggi fyri eitt meistaraverk
eg veit ikki hvat tað er (1913)
men tað er í øllum førum
vert sítt egna spotlight

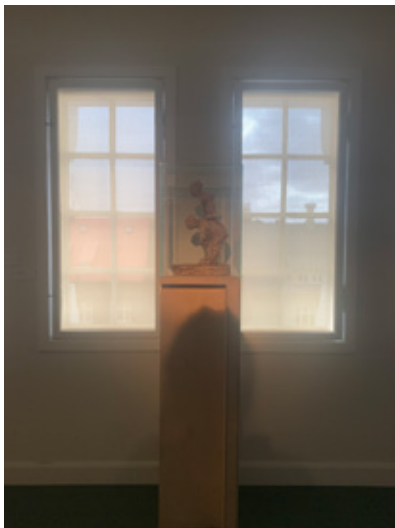
eg (1998) síggi
til vinstru:
ein beiggja bera
beiggja á halakukk
teir eru úr steini (1983)

eg (1998) haldi
halakukk verða eitt
flovísligt orð

det går op for mig (1998)
at jeg skygger for et mesterværk
jeg ved ikke hvad det er (1913)
men det er i hvert fald
sit eget spotlight værd

jeg (1998) ser
til venstre:
en bror bærer
bror på skuldrene
de er af sten (1983)

jeg (1998) synes
'halakukk' er et
pinligt ord

Halakukk, Ragnar Kjartansson, 1983

síggi til högru:

unga mammu (1892)

bera tvey börn á lendunum

er sikkurt yngri enn eg (1998)

sum taki myndir av henni

við míni iPhone (2019)

eg (1998) flenni

eftir hennara börnum

og teirra lítlu rumpum

gangi gjögnum hurð

uttan hurð seti meg niður

seti meg mentalt

á øll meistaraverkini í húsinum

minnini sum ikki eru míni

eg (1998) føli

einki

seti meg á meistararnar

sum hetta barnið á Jesu lørum (1944)

ser til højre:

ung mor (1892)

bære to børn på lænden

er sikkert yngre end mig (1998)

som tager billeder af hende

med min iPhone (2019)

jeg (1998) griner

af hendes børn

og deres små numser

går gennem dør

uden dør sætter mig ned

sætter mig mentalt

på alle mesterværkerne i huset

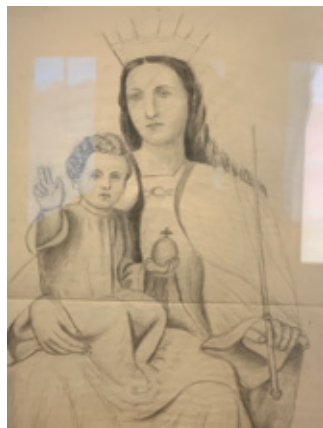
minderne som ikke er mine

jeg (1998) føler

intet

sætter mig på mestrene

som dette barn på Jesu skød (1944)

Venstre *Ung móðir*, Nína Sæmundsson (1892-1965)

Højre *Maria við Jesusi*, Sveinungi Sveinungason (1840-1916)

eg (1998) geri
peace-tekn við hondini
í fanginum á meistaranum
og royni at verða tignarlig
og álvarsom við tankan um
andin enn er til staðar

eg (1998) fari
á vesið og taki
myndir av mær sjálvari
(kumma: uml. 2011)

jeg (1998) laver
peace-tegn med hånden
i mesterens favn
prøver at være højtidelig
og alvorlig med tanken om
at ånden stadig er til stede

jeg (1998) går
på toilettet og tager
billeder af mig selv
(kumme: omkring 2011)

SÖLVI HALLDÓRSSON^{IS}

VIKA 36

Mig langar til að sýna þér margblómuðu baldursbránna og háls hvítu bakkasleikjuna. Alvöru Árna- og Lísurót og dimmu dimmu blákollurnar.

Mig langar til að leyfa þér að máta ekta kráku og tröllkonufingurbjargirnar tíu

nudda sveinskum roðaberjum tásuvogana þína og heyra svo hvað þér finnst

ef þú vilt

á ég líka

gæsamuru

extrakerfil

uglubónða

íþróttáálfa

og einn glanna síðan í fyrri

Ég þarf að kynna þig fyrir kvöldkarlinum

sem æjar og rujar og rífur í og segir

sov

godt,

du

;))

Svo langar mig fyrir fyrstu frost að fara með þér upp á heimahólinn

áður en naflagrasíð er slegið

unga naflagrasíð mitt sem er enn ósýlt

gefa þér að smakka

pínkupons

leggja fyrir þig

uppáhaldsspurninguna

borðstofuefann

og venjulega íslenska þögn.

UGE 36^{DK}

Jeg har lyst til at vise dig den storblomstrende strandkamille og den hvidhalsede sletteslikker. Virkelig Arne- og Liserod og de mørke mørke bruneller.

Jeg har lyst til at give dig tilladelse til at prøve en ægte krage og

de ti troldkvindefingerbøl gnutbe drengede rødme-bær i dine tåvidder og høre hvad du synes

hvis du vil

har jeg også

gåsemyrra

ekstrakørvel

uglebonde

idrætselvere

en motorbølle fra i fjor

Jeg må introducere dig for aftenmanden

som ajarh og rajkar og flår i og siger

sof-

ðu

rótt

;))

Så har jeg lyst, før den første frost, at gå med dig op på hjemmehøjen

før navlegræsset er slået

Mit unge navlegræs som stadig er uslytet

give dig en smag

lillebitte

traktere dig

yndlingsspørgsmålet

spisestuetvivlen

og almindelig islandsk tien.

já   já   já   já

ja   ja   ja   ja

já   já   já   já

ja   ja   ja   ja

já   já   já   já

ja   ja   ja   ja

ókei.

okay.

Hraunelfur, Þorbjörg Þórðardóttir, 2003

Gjörningaklúbburinn, Ether, 2004

BEINIR BERGSSON ^{FO}

EIN YRKING

Taksabilurin stendur uttanfyri
floytar
“eg má avstað nú”
teski eg
meðan eg gnýggi
kjálkan varliga móti tínum
tú hevur ballað teg fastan
inn í dýnuna
inn í Hraunelfina
hjá Þorbjörg
meðan eg læt meg í klæðir
og pakkaði kuffertið
fyrr í morgun
sum hevur tú brynjað teg
við tí sum var rundan um teg
so eingin forstýrir teg
sum liggur tú undir
einari rúgvu av mold
har tað er óvíst
hvussu langt eg skal grava fyri at
fáa fatur í tær
eg óttist at seta spakan í
raka teg
vekja morgungronina í tær
og fáa skeld
eg mussi teg á ennið
og spyrji maðkarnar
um teir kunnu siga góðan morgun við teg
tá teir eru komnir gjøgnum verjuna

ET DIGT

Taxaen står udenfor
fløjter
“jeg må afsted nu”
hvisker jeg
mens jeg gnider
kinden langsomt mod din
du har puttet dig fast
nede under dynen
nede i Hraunelfur
hos Þorbjörg
mens jeg klædte mig på
og pakkede kufferten
før i morges
som om du brugte
alt omkring dig som et skjold
så ingen kan forstyrre dig
som om du ligger under
en bunke jord
hvor det er usikkert
hvor dybt jeg skal grave for at
få fat i dig
jeg er bange for at sætte spaden i
ramme dig
gøre dig morgengnaven
og blive skældt ud
jeg kysser dig på panden
og spørger ormene
om de kan sige godmorgen til dig
når de er kommet gennem dit skjold

OYGGJAYRKINGAR ØDIGTE EYJALJÓÐ

Tórshavn, d. 7. september 2021

I mødet med alfabetet; i lyden mellem verdenshave;
i soniske separationer.

- ø en planet med en ring
- “ø” en planet med en ring og skyer
- ö en mand i chok
- “ö” en mand i chok med hænderne oppe

GUÐRÚN BRJÁNSDÓTTIR ^{1S}

Æ

æ æ æ æ

næ ég næ ég næ ég næ ég | næ ég næ ég næ ég næ ég

nei nei nei nei | nei nei nei nei

þau þau þau | þau þau þau

sú sú | sú sú sú

burt burt burt | burt burt

flaug flaug | flaug | flaug flaug

söng söng | söng söng

laun laun laun

ahhhhhh

ahhh

ha!

hahaha!

hahahaha | ha!

kaffi

kaffi kaffi | kaffi

kaff kaff kaff | kaffi kaffi

hæjjjjjjjjjj

hææææææææææ

hæ með dæ hæ hæ hæ

har dú ein kaffe til mæ

móske með meilk eller

vis dú ikke har den so teink ikke po de

í virkeliheðen behovor jæ ik nógeð

næ næ næ næ

jæ veð gott at dú ikke forstor mæ

de kan vere at jæg prøver ígen

kan dú síge de ígen

engan til
engan til
engan til
engan til | engan engan til
engan til engan til | engan engan til
meinti hann það?
ahhhh
sooooooooo
akavet
ahhhh
so so so akavet
æ æ | æ æ æ
o o o | o o
ef ef ef ef | ef ef | ef ef ef
ég bara
ef ef ef ef | ef ef | ef ef ef
oj oj oj oj oj
úi úi úi úi úi
víúvíúvíúvíú | víú | víúvíú
víúvíúvíú | víúvíúvíú
víúvíú
fokk fokk fokk
æ fokk
æ æ

MAJA MITTAG^{DK}

D

telt	ɒ
sjøh, esh, sj	ɛlɐ
*eø: sø: sø:	ɒ
snabel-n, æng	ɛlɐ
ɛŋ	ɒ
slapt i, kapitæl-i	mɔ:skɛ:
i-schwa	ɛlɐ
sva:ɐ i	ɛlɐ
vɔ: æ i	ɒ
	ɒ
	æzɒ:
ek lɛŋɐ:	
ti hɛɐ stɛɐɐ	ɒ
katte-a	ɒ
kappe-a	ɒs
øh, oe-ligatur	æzɒ:
samskrevet oe	jɛlɐɐ
d	
	taɪ
	ɛlɐ
ø:ʌnə, ɔy:ʌnəs	æz fɛɛksɛmpɪ
mɑ:ipo	ɒ
vɒtæn kʰɔn	
fɔlkŋə ek heɛfɛɔ:	
si:ɐ	nakskɒɔ
ɛastɪ	nakskɔ:

HARALD TOKSVÆRD^{DK}

Joik des Phonétique

ø oyggj (ø oitch)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (aiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ ey ei ø oy (aiju æ ey ej ø oj)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ø ei oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ ey ei ø oy (eiju æ ey ej ø oj)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ø ei oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ ey ei ø oy (eiju æ ey ej ø oj)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ø ei oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ ey ei ø oy (eiju æ ey ej ø oj)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ø ei oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ ey ei ø oy (eiju æ ey ej ø oj)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ø ei oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ ey ei ø oy (eiju æ ey ej ø oj)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ø ei oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj) eyju æ, eyju æ (eiju æ)

ø oyggj (ø oitch)

eyju í a æ ei ø oy (eiju uia æ ej øh oy)

eyju í æ ei ey oy (eiju ui je ej æh øj)

DANIA O. TAUSEN ^{FO}

Alfabet-vika

Mánadagur: Tá mann málar mánabilar. Tað má mann áðrenn ávís átøk ávirka ársins ágang á árabátarnar í ánni. Tá áin lá lág og ráddi ráðnum ávikavist, at lána árarnar út, sá ráðið hvar vánaliga álitid í ár kom frá, sum hálaði bátarnar á bláman.

Týsdagur: Tíðin, sum trýstir tussjina í turkitrumb-luni tiggju minuttir í níggju tíðliga í nítjan-trýssj. Rusjubanar við tvíflásaspýggi tíma ikki teir tiggju ken-du trímínungarnar, sum dýggjaðir trýstast í kríggj.

Mikudagur: Mitt í viku, har pinguvinir hingu við pissilingum yvir frystibili, ikki yvirraskaðir ella í iva. Vit gingu yvir fyri at fyrigeva trimum. "Tit eru limir", siga vit "vit vita, tit plaga ikki at siga: Hygg, kúgv! Eg flúgv!" við eitt fyl ella ein bil við pilti.

Hósdagur: Hóskar bróstunum – og skjótt eini ørgynnu av øgiliga óndum og kældum tvøstum og óstbeinum við fólnum og pøstum røddum.

Fríggjadagur: Bríggjar seg ikki um kríggj, skýggj ella mýggj. Nýggj skríggj í níggju-og-trýssins-tjúgundum-fríggi, síggja figgindar og blýggj líggja.

Leygardagur: Leyg um deyðan seyð. Legði seg at seyma dreymar og reypa um reyðar dagar. Neyðars pleygugreytar halda seg vera bleytar.

Sunnudagur: Sum dunnungunum ikki dámdu. Duk av duldum dukkum, sum drukku úr dunkum og sungu í ungum sunnudagskúlarundum. Buldraðu við sundurbundnum lummum. Summum dummum trummum.

Alfabet-uge ^{DK}

Mandag: Når man maler månebler. Det må man før bestemte kampagner påvirker årets tryk på robådene i åen. Når åen lå lav og rådgav rådet henholdsvis til, at låne årene ud, så rådet hvor den dårlige tillid i år kom fra, som halede bådene på havet.

Tirsdag: Tiden, som trykker tuschen i tørretumble-ren ti minutter i ni tidligt i nitten-tres. Rutsjebaner med sandwichbræk gider ikke de ti kendte grandkusiner, som skvulpede presses i krig.

Onsdag: Midt i ugen, har pingviner hængt med tisse-mændene udover frysebil, ikke overraskede eller i tvivl. Vi gik over for at tilgive tre. "I er medlemmer", siger vi, "vi ved, I plejer ikke at sige: Se, ko! Jeg flyver!" til et føl eller en bil med en lilleput.

Torsdag: Harmonerer med brysterne – og snart en stor mængde af frygteligt ondt og koldt hvalkød og nøgleben med visne og trætte stemmer.

Fredag: Bryder sig ikke om krig, skyer eller myg. Nye skrig i de niogtresindstyvende frierier ser fjender og bly leje.

Lørdag: Løj om et dødt får. Lagde sig til at sy drømme og blære sig om røde dage. Stakkels plejegrød påstår at den er blød.

Søndag: Som andeungerne ikke kunne lide. Dunk af skjulte dukker, som drak af dunke og sang i unge søndagsskolerunder. Buldrede med sønderbundne lommer. Nogle dumme trommer.

VALDEMAR KJÆRULFF ^{DK}

Ø>--x%α--<Ö

Ø står for ø

ø er tomt men delt i to og intet uden for

vores ø er ikke lukket om sig selv

vores ø er gennemskåret

spiddet udefra og altid løber

der et fremmedlegeme gennem

vores Ø

Nej jeg tror ikke det kun er dansk

det er tysk gennemsnitligt

et tværsnit af summen

Durchschnitt

det er ikke et matematisk tegn

det er blot en plan kurve omringet af

to fokalpunkter

med en lige linje gennem helheden

en afbrydelse af hvad der ellers var nok i sig selv

Men ö er sin egen

cirkel alene isoleret lukket om sig selv

uden afbrydelser

et symbol på en sproglig evighed

der roterer om sit eget centrum

Ö kan ikke klare ensomheden

derfor går der omlaut i ordet

derfor opstår der små sorte klatter

i et hav af hvidt

derfor opstår der myter

om en nittende ø

et sted uden for Ös kyst.

SÖLVI HALLDÓRSSON ^{1S}

Eyjarnar átján

1. ey

2. ø

3. oyggi

4. ö?

5. ó!

6. oooooúúúú

7. m

8. oj

9. já

já já já

10. jo

11. ej!

12. ej!!!

13. &

14. altså

eg

15. é

16. men

17. ja

18. ja!

BEINIR BERGSSON ^{FO}

Málførini

Vit eru úti
millum fólk

tú kvettir meg av
tá eg braski millum danir
spyrst meg hví eg bráðliga „snakki“
gitir at eg meini „tale“
ella faktiskt tosa

sigur har er einki skil í tí eg sigi

eg sigi

fjersnýt
fortov
radio
apparat
við abba

men
sjónvarp
gongubreyt
útvarp
tól
við teg

at eg fari heim til Róan
at sparka bolt á plenu

tá eg tosi við mammu í telefoni
men vit báðir sparka bólt

Sprogbrug ^{DK}

Vi er ude
blandt folk

du afbryder mig
når jeg praler med mit danske
spørger mig hvorfor jeg sagde ”snakker”
du gætter at jeg mente ”taler”
altså det jyske ”tårler”

du siger at der ikke er sammenhæng i det jeg siger

jeg siger

fjernereren
fliserne
radioapparat
datamat
til bedstefar

men
fjernsyn
fortov
radio
computer
til dig

at jeg tager hjem til Róin
og spiller bæld på æ' plæn'

når jeg taler med mor i telefonen
men vi spiller bold

einki skil er á

det hænger ikke sammen

at eg ikki kann sita í kökini hjá Róanum

at jeg ikke kan sidde i køkkenet hos Róin

tað gevur ikki meining

det giver ikke mening

at eg biði systur mína

at jeg beder min søster

rætta mær

rette mig

dressingina

dræssingen

og salatina

og salæten

men millum

men blandt

okkum

os

er tað dressingurin

hedder det dressingen

og salatið

og salaten

at eg drynji tey skeivu støðini

at mit tonefald er forkert

flyti mítt málføri

jeg ændrer mit sprogbrug

rópi

råber

nei maðiiir saman við mínum vinum

nej maaaaan med mine venner

og maður við teg

og mand med dig

og tað í einari heilt aðrari merking

og det i en helt anden betydning

bestemma teg

bestem dig for

hvat tað er tú vilt siga

hvad du vil sige

sigur tú

siger du

men tú skilir ikki

men du forstår ikke

hvussu ógvusligt

hvor ondt

tað sker í hjartað

det gør i hjertet

tá mamma

når mor

spyr meg

spørger mig

hví eg eri hildin uppat

hvorfor jeg er holdt op

at tosa sum hon

med at tale som hende

tá vit eru millum fólk

hvussu illa eg tori
at eg opna munnin

havi mest sum hug at hvørva
millum hjáljóðini
tá eg sigi
gevvssssttt

når vi er blandt folk

hvordan jeg dårligt tør
at åbne min mund

har mest lyst til at forsvinde
blandt konsonanterne
når jeg siger
hol'

MÅLSAMBOND OG KENSLUR / SPROGRELATIONER OG FØLELSER / TUNGUMÅLASAMBÖND OG TILFINNINGAR

Tórshavn, d. 8. september 2021

To islændinge går ind på en dansk bar. De kommer ikke til tiden. Tre danske digtere sidder der allerede og konfronterer deres nations kolonihistorie og umådelige tømmermænd med et iscenesat identitetsdilemma og dårlige paintfærdigheder. En færing går ind på baren og møder en anden færing (nu bliver det vildt).

Med andre ord: i mødet med sprogets indbyrdes historie; i kampen mellem tunger; i identitetens tab og sejr.

DANIA O. TAUSEN ^{FO} / BEINIR BERGSSON ^{FO}

Systi og eg

síðan	siden
eg var	jeg var
fýra ár	fire år
havi eg	har jeg
tosað	talt
danskt	dansk
mítt	mit
danska	danske
er	er
onkuntíð	nogen gange
betri	bedre
enn mítt	end mit
føroyska	færøske
systi	min søster
og eg	og jeg
ganga á	går på
fortovnum	fortovet
á veg	på vej
í skúla	i skole
smyrja	smører
neglalakk	neglelak
á toilettinum	på toilettet
systi	min søster
og eg	og jeg
syngja	synger
við disneysangum	med disneysange

í fjernsyninum
eru nýggjheitirnar
tær somu
sum í radionum

i fjernsynet
er nyhederne
de samme
som i radioen

systi
og eg
vit keða okkum
radiatorurin
larmar
vit planleggja
eina konsert
fyri familjuni
skrúva upp fyri
anlegginum

min søster
og jeg
vi keder os
radiatoren
larmer
vi planlægger
en koncert
for familien
skruer op for
anlægget

systi
og eg
vit skeldast altíð
eg fortelji henni
at hon er fræk
og ónd

min søster
og jeg
vi skændes altid
jeg fortæller hende
at hun er frek
og ond

systi
og eg
møta mostur
í býnum

min søster
og jeg
møder moster
i byen

tá broytist
bráðliga

da ændres
pludselig

hátturinn
vit nýta
at tosa við

máden
vi bruger
at snakke med

hon bjóðar
okkum í
kaffihúsið

hun byder
os på
caféen

“mikið er
yndislegt
að hitta ykkur”

“mikið er
tað yndisligt
at hitta tykkum”

hún spyr
okkur
hvaðan
við komum

hon spyr
okkum
hvaðani
vit koma

hvort við
lærum
vestnorrænu
tungumálin
hún hefur lært
um skáldskap
bókmenntafræði
myndlist
byggingarlist
“bróðir minn,
nei, ég meina
pabbi ykkar
kemur í kvöld”
segir hún

hvørt vit
læra
vesturnorrønu
tungumálini
hon hevur lært
um skáldskap,
bókmentafrøði,
myndlist
byggilist
“bróðir mín,
nei, eg meini
pápi tykkara
kemur í kvöld”
sigur hon

hann var
alltaf svo duglegur
í fimleikum—”

“hann var
altíð so dugnaligur
í fimleiki—”

klár at bestilla?

er kannski hægt að
fá frekar sætar franskar en—

frekar franskar?

bíddu, ég þarf aðeins
að skreppa á klósettið
hvar er það?

ha? skrepa?

Viltu vinsamlega
segja mér
hvar ég get fundið salernið

Vin... samlega?

já, vinsamlega
nei, nú skilji eg ekki

Halló, klósettið????

also, skápið, ella?

nei, þúst, pissa?

aaah, men tað er bert starvsfólk
sum kunnu brúka tað

nakið starfsfólk?

systi

og eg

himla við eygunum

vit forstanda altíð

hvørja aðra betur

tá vit snakka

okkara

dárliga føroyska

mál

saman

systi

og eg

himla við eygunum

vit forstanda altíð

hvørja aðra betur

tá vit snakka

okkara

dárliga føroyska

mál

saman

HARALD TOKSVÆRD^{DK} / VALDEMAR KJÆRULFF^{DK} / MAJA MITTAG^{DK}

Shittalk om DK på en tirsdag

Jeg skider lige jo

Ok så

omg ja, føler bare det er overvurderet

dunno, ville bare være glad hvis vi helt holdt op med at VURDERE det, you know?

præcis, det er bare sån altid til stede, og det er ikke fordi jeg nødvendigvis altid vil være vred, er bare træt af at forholde mig til det, kender?

Ugh, føler den

Det er sådan, jaja, kolonialisme og husk din historie og det dér, men det er bare som om der aldrig bliver plads til bare at VÆRE, ik

100. Det er jo heller ikke fordi de var gode til det, vel? Altså engelsk er jo bare lingua franca alligevel? Det er bare så latterligt at de føler sig som koonisten, når de selv er blevet bollet af engelsk

kolonisten***

okay, der er det måske også lidt anderledes for jer

I har alligevel sådan amerikanere rendende hele tiden og en hel turismeting kørende

men her er det bare som om at resten af verden får engelsk som det 'universelle' ik, og vi er åbenbart så ligegyldige at vi får fucking Danmark

slef søster, vi har amerikanerne, men ærlig talt ing? Store biler og burgere er altså federe end flødeskumskage og klamydia fra Randers, forstår du?

Sorry, hvis det blev for tacky, sidder bare og lytter til Tessa

min veninde fik klamydia fra Randers, de har åbenbart sådan en ny type der giver udslæt, ret klamt

omg så sidder vi og shittalker DK og så hører vi begge to fucking Tessa imens

ej seriøst

Vi bliver lige nødt til at sætte noget andet på

sølvdrengen er ret meget en ting for dig, right?

GUÐRÚN BRJÁNSDÓTTIR^{IS} / SÖLVI HALLDÓRSSON^{IS}**P(ghr)ölíá((ö)e)**

(preluder)

prófiði nú aðeins að heyra hér
 ég hef mikla lyst –sjúklega,
 og ég verðset hvernig þú gerir hlutina
 ég set prís á það
 ég set mega stóran prís á svona nokkuð

(interluder)

Svafstu vel?
 ég er með svo sjúkt marga timburmenn
 en ég skil ekki hvað þeir eru að segja
 við höfum massa af tíð til að hlusta
 en svo þurfum við líka að fara að koma okkur af stað
 við þurfum að ákveða hvenær við leggjum af stað
 kannski 11:37
 hvernig finndist ykkur að leggja af stað klukkan
 11:37?
 en við viljum ekki fá stress þannig að kannski frekar
 11:33
 um það leyti skilst mér líka að eigi að stytta upp
 það skal verða gott held ég
 því trúi ég
 en af hverju segja þeir alltaf „-ur“?
 það er eitthvað annað en þessi „-e“
 ég skil þetta ekki heilt þeir tala allir samtíða
 nú göngum við út, það er löngu þátíð, e?
 e með svona nefhljóði eins og við segjum í Köben
 e með stuði eins og girðing
 en já eigum við ekki til að koma okkur af stað
 jú

P(ghr)ölíá((ö)e)^{DK}

(preludium)

prøv lige og hør her
 jeg har så meget lyst –sindssygt,
 og jeg værdsætter hvordan du gør tingene
 jeg sætter pris på det
 jeg sætter mega stor pris på sådan noget

(interlude)

Sov du godt?
 jeg har så sygt mange tømmermænd
 men jeg forstår ikke hvad de siger
 vi har masser af tid til at lytte
 men så må vi også lige komme afsted
 vi må aftale hvornår vi skal tage afsted
 måske 11:37
 hvordan ville I have det med at gå klokken
 11:37?
 men vi vil ikke blive stressede så måske hellere
 11:33
 på det tidspunkt har jeg forstået at den burde stilne af
 det skal nok blive godt tror jeg
 det mener jeg
 men hvorfor siger de altid „-ur“?
 der er noget andet end det her „-e“
 jeg forstår ikke helt de snakker alle samtidig
 nu går vi, de var godt nok på tide, e?
 e med sådan en nasal lyd som vi siger i København
 e med et stød som et hegn
 men ja skal vi ikke til at komme afsted
 jo

(postluder)

Tökum útgangspunktinn strax: við erum steingeld

og ég er ekki að bursta á mér tennurnar

mig langar að tala eins og sjóræningi

(hvernig segja sjóræningjar, im so sorry?)

fuererguefðu

fuererureueruerguefðu

ég svaf etsji svo vel

getið þið ekki skilið það?

11:47 fandme fandme

11:48 kraftðme kraftðme

hann sjálfur hann sjálfur hann sjálfur

sá sem segir það fyrst: sjálfur

(postludium)

Lad os starte med udgangspunktet: vi er ligeglade

og jeg er ikke i gang med at børste tænder

jeg vil tale som en sørøver

(hvordan siger sørøvere, im so sorry?)

uendskyldmej

uendskyeyeeeyeyeldmej

jeg sov etsji så godt

forstår du ikke?

11:47 fandme fandme

11:48 kraftðme kraftðme

hann sjálfur hann sjálfur hann sjálfur

ham der siger det først: sjálfur

Epli og súdepli

Kartofler og æbler

Kartöflur og epli

Tórshavn, d. 8. september 2021

Kan du skrive digte, der er bedre end vores? Kan du grave (dig) ned i sprogenes køkkenhave og adskille kartoflerne fra de nedfaldne æbler?

ALLE

Ólík / Ymisk / Forskellige

Af hverju
er ég strax búin
með hádegismatinn?
Kartöflurnar mínar,
eplin...
Allt er horfið!
Hvernig???

Hví
eri eg longu liðug
við mín dögurða?
Míni epli,
súreplini...
Alt er burtur!
Hvussu???

Hvorfor
er jeg allerede færdig
med min frokost?
Mine kartofler,
æblerne...
Alt er væk!
Hvordan???

Frænka mín
er svo góð
í að þrjóna
en fer alltaf í smá fýlu
þegar hún á að vera
amman
í mömmó

Gumma mín
dugir so væl
at binda
men fær altíð sindur gron
tá hon skal vera
omman
í mammubørn

Min tante
er så god til
at strikke
men bliver altid lidt gnaven
når hun skal være
bedstemoren
i far, mor og børn

Blandað / Blandað / Blandet

Bíllinn minn
er ekki með
geisladiskapílara
en hann keyrir hratt
upp brekkuna

Mín bilur
hefur ongan
fløguspælara
men hann koyrir skjótt
niðan brekkuna

Min bil
har ingen
CD-spiller
men den kører stærkt
op ad bakken

Lík / Eins / Ens

Til lukku
þú hefur skrifað
heila
setningu á
blandinavísku!

Til lukku
tú hefur skrifað
ein heilan
setning á
blandinavískum!

Tillykke
du har skrevet
en hel
sætning på
blandinavisk!

Skriftkollektivet DISKO!F

Dania O. Tausen^{FØ} (f. 1998) er færøsk digter og musiker. Hun udgav sin debutplade *gonguteigatínatos* i 2021 og sin debut prosadigtsamling *Skál* i 2021. *Skál* blev udgivet på dansk og dertil også lavet en dokumentarfilm om, som vandt flere priser. Dertil er Dania under uddannelse på Fróðskaparsetur Føroya, hvor hun tager en BA i kreativ skrivning, som også i 2021 resulterede i hendes medvirkning i universitetets første antologi *Ritlist: Antologi I*.

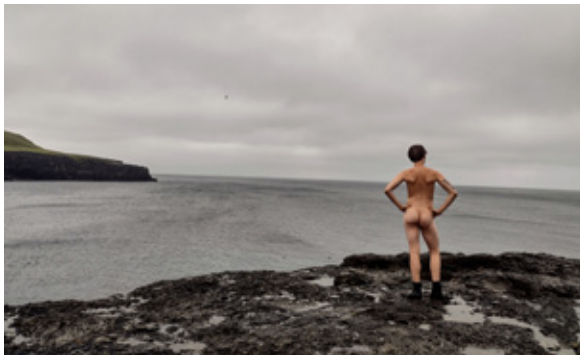

Beinir Bergsson^{FØ} (f. 1997) har en master i tysk sprog og kultur fra Háskóli Íslands og bor på Færøerne. Beinir har udgivet digtsamlingerne *Tann litli drongurin og beinagrindin* (2017), som er oversat til islandsk og græsk, og *Sólgarðurin* (2021). I 2018 fik Beinir den færøske litteraturpris Ebba-prisen. Beinir tager en bachelor i kreativ skrivning på Fróðskaparsetur Føroya.

Maja Mittag^{DK} (f. 1997) debuterede i 2016 med digtsamlingen *Jeg øver mig i at være glad*. Hun er uddannet fra den treårige forfatterlinje på Talentskolen (2013-6) og medvirker i skolens to første antologier: *Hun havde malet vores sorte hund hvid* og *Vi er løbet tør for grisehoveder*. Senest har hun bidraget med et par digte til *Øverste Kirurgiske nr. 53*. Maja har en bachelorgrad i funktionel-kognitiv lingvistik fra Københavns Universitet og studerer nu en MSc i IT and Cognition samme sted.

Harald Toksværd ^{DK} (f. 1997) debuterede i 2020 selvstændigt med romanen *Veni Veni Veni*. Har derudover været medforfatter på samlingerne *Afløbsrens* (2017) og *AMERIKA18* (2018), udgivet musik under navnene Saint Lazarus og Harry Eucrow, og læst Religionsvidenskab på Københavns Universitet.

Valdemar Kjærulff ^{DK} (f. 1995), er (om gud vil det) meget snart cand.mag. i dansk og engelsk fra Københavns Universitet. Har tidligere udgivet *AMERIKA18* med Harald Toksværd og debuterede selvstændigt med *Akkurat som søelernerne* i 2020.

Guðrún Brjánsdóttir ^{IS} (f. 1995) er født og vokset op i Reykjavík, Island. I 2017 fik hun udgivet sin første digtsamling, og to år senere en islandsk oversættelse af Beinir Bergssons færøske digtsamling. I 2020 vandt hendes kortroman, *Sjálfstýring*, konkurrencen Nye Stemmer i sit hjemland, Island. Bogen blev i 2021 oversat til dansk med titlen *Autopilot* og er nu udkommet hos det danske forlag Lindbak&Lindbak. Efter at have taget en bachelorgrad i islandsk og skrivekunst flyttede Guðrún til Danmark i 2018 for at studere på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København og har for nyligt færdiggjort et bachelorstudium i klassisk sang. Lige nu tager hun en kandidatuddannelse på Islands Universitet i islandsk litteratur og lingvistik samtidig med at hun arbejder på en roman som forventes at blive udgivet i Danmark i efteråret 2022.

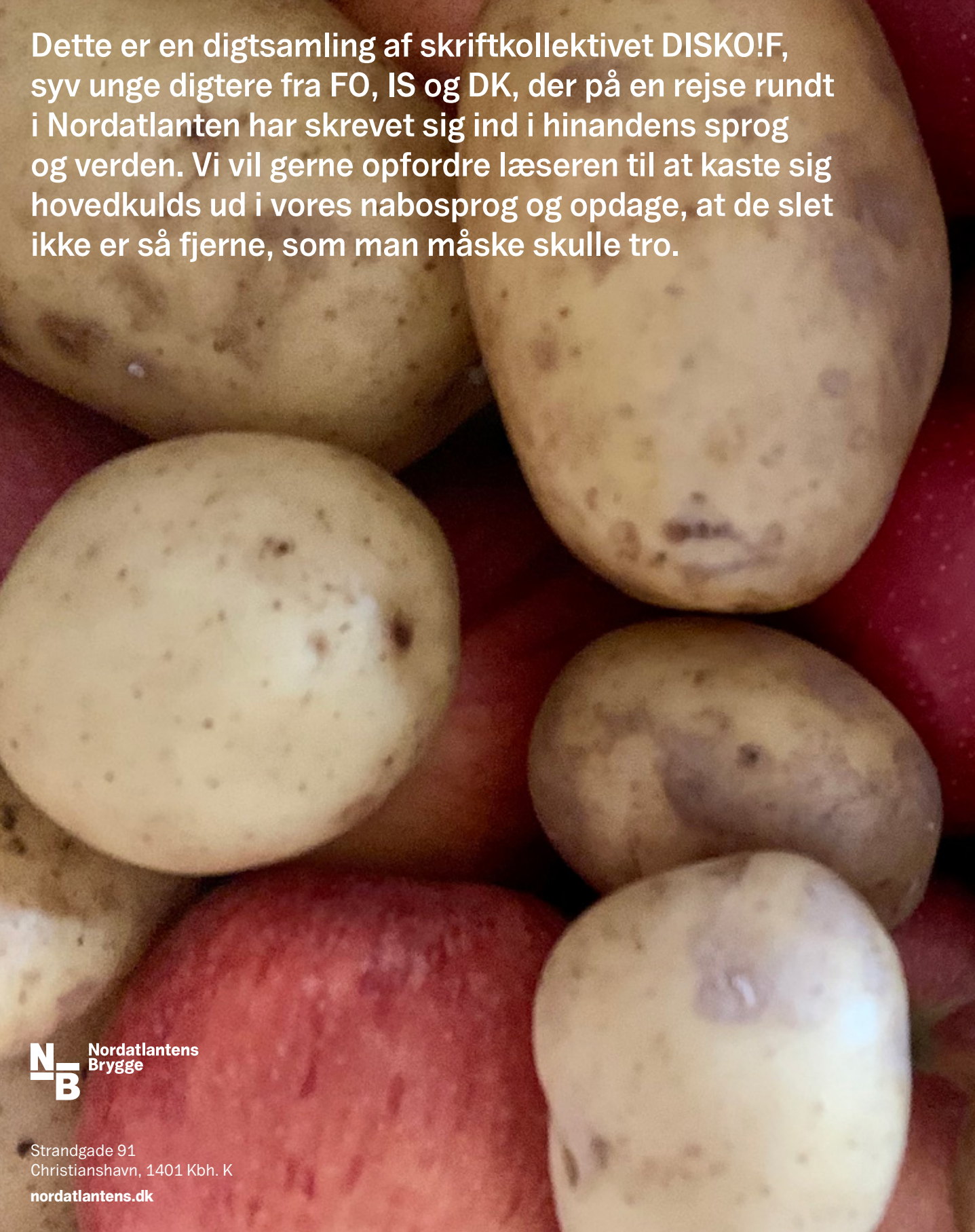

Sölvi Halldórsson¹⁵ (f. 1999) debuterede i 2018 med *Piltar* hos Pastel ritröð. *Piltar (Drenge)* er et digt om lejrspot, kærestesorg og når mennesket bliver nødt til at sige Oops!... I did it again. Siden har Sölvi publiceret digte i *Tímarit Máls og Menningar* og *Leirburður* og skrevet og læst artikler for *Rás 1*. Sölvi studerer islandsk og dansk på Háskóli Íslands og er tidligere uddannet fra Krabbesholm højskoles litteraturlinje.

Ana Stanićević¹⁶ (f. 1985), redaktør og mentor. Er ved at færdiggøre sit ph.d.-forløb i kulturstudier ved Islands Universitet, hvor hun også underviser i islandsk sprog og kultur og nordisk litteratur. Tidligere underviste hun i norsk ved Universitetet i Beograd. Ana er forfatter af flere akademiske og kritiske artikler på islandsk, norsk, dansk og engelsk og har oversat mellem nordiske sprog og serbisk, blandt andet Sjóns roman *Mánasteinn – drengurinn sem aldrei var til* (2017). Ana har været redaktør på det islandske anarkistiske kulturtidsskrift *Starafugl* og gæsteredaktør ved det nordiske litteraturtidsskrift *Kritiker*. Hun skriver digte på islandsk under pseudonymet Ana Mjallhvít Drekaóttir og er over årene udkommet i de fleste islandske tidsskrifter. Ana er netop nu aktuel med digte i antologien *Pólifónía af erlendum uppruna* (2021).

Dette er en digtsamling af skriftkollektivet DISKO!F, syv unge digtere fra FO, IS og DK, der på en rejse rundt i Nordatlanten har skrevet sig ind i hinandens sprog og verden. Vi vil gerne opfordre læseren til at kaste sig hovedkulds ud i vores nabosprog og opdage, at de slet ikke er så fjerne, som man måske skulle tro.